

Terrorangreb i Stockholm: Nice/Berlin/London-stil. Schiller Institutets Ulf Sandmark: Nu må Sverige samarbejde med de lande, der bekæmper terrorisme

10. april, 2017 – Terrorangrebet i Stockholms midtby fredag, den 7. april kl. 14:53, er den mest dødbringende, enkeltstående terrorhandling i Sverige og har efterladt landet i chok og vrede. Foreløbig har fire mennesker mistet livet, med yderligere femten sårede personer. Chaufføren kaprede en tung lastbil umiddelbart før angrebet og kørte omgående i høj fart 7 husblokke ned ad det tættest besøgte gågade-område, Drottninggatan, i Stockholm, indtil han brasede ind i stormagasinet Åhlens vindue. Han undslap scenen, men blev senere pågrebet i en forstad, hvor han var blevet genkendt ud fra fotos, der var taget af et kamera i undergrundsbanen. Ifølge svenske medier er angrebsmanden den 39-årige Rahmat Akilov, hvis ansøgning om asyl i Sverige blev endegyldigt afvist den 15. december, 2016, og han gik derefter under jorden for ikke at blive udvist. Han skal være fra Usbekistan.

Modus operandi i samme stil som Nice har fået politiet til at karakterisere angrebet som en terrorhandling. Tabloidavisen *Expressen* viderebringer nyheder fra de russiske medier *Ekho Moskv*y, *Politonline* og *Pravda*, om, at han skulle have været i kontakt med en person fra Tadsjikistan, der går under pseudonymet »Abu Fatyma«, på en ISIS-chatside, både før og efter angrebet, hvor han rapporterede om resultatet af sin

udåd. På en jobansøgning havde han skrevet, at han var uddannet til at håndtere sprængstoffer. Han boede sammen med en gruppe usbekere i Sverige, der også er blevet hentet ind til afhøring. Én er blevet arresteret for at være med i udåden.

I en baggrundsdiskussion i går aftes på svensk Tv rapporterede en svensk radiojournalist, at der er mange usbekere i Sverige, pga. undertrykkelsen under den tidligere præsident Karimov. Det var problematisk at udvise dem tilbage til Usbekistan, sagde hun, da en gruppe, der for nylig blev udvist af Norge, blev taget af politiet direkte i lufthavnen og senere blev paraderet på Tv med tilståelser.

Sverige var i chok, men fuldt mobiliseret og årvågen. Indledningsvist afspærrede politiet, som en forsigtighedsforanstaltning i tilfælde af yderlige mulige angreb, hele den centrale del af byen, evakuerede togene og undergrundsbanen og holdt dem lukkede til sent ud på aftenen. Først senere fik folk, der var spærret inde i forretninger og kontorer, lov til at forlade byen til fods. Hele regeringen og alle relevante myndigheder var i højeste alarmberedskab. Politistyrker var beordret ud for at beskytte alle offentlige steder og forretningsområder, og også undergrundsbanen. Befolkningen reagerede godt og hjalp hinanden. Strandede fodgængere fandt folk, der ville køre dem gratis, og folk åbnede deres hjem for at de kunne overnatte.

En anomali, som stort set ikke blev berørt af den i øvrigt nærmest nonstop mediedækning, var, at den 5.-6. april var de selv samme husblokke, der senere blev udsat for angrebet, underkastet en »antiterror-øvelse« med efterretningstjenesten og myndighederne. Dette forklarer, hvorfor alle de officielle personer med det samme vidste, hvad de skulle gøre, hvilket var en vigtig faktor i at bevare roen. Desværre var, pga. denne øvelse, en af Jersey-barriererne, der bruges til at forhindre uautoriserede køretøjer adgang til den pågældende gade, af en eller anden grund blevet fjernet og gav således

lastbilen lettere adgang.

Statsministeren rejste omgående fra Vestkysten af Sverige, hvor han dagen efter skulle lede den Socialdemokratiske Partikongres, og vendte tilbage til Stockholm. Han har høstet meget kredit for at udtale, at »landet er vigtigere end partiet«. Sveriges konge vendte ligeledes omgående tilbage fra et besøg i Brasilien. Oppositionens politikere havde skubbet politik til side og gør fælles front med regeringen for den nationale enhed. Kondolencer er strømmet ind fra statsledere i hele verden, inklusive et brev fra præsident Trump.

Der vil komme fremtidige evalueringer af, hvordan man skal gøre antiterror-håndhævelsen mere effektiv, men politikerne nægtede at diskutere dette. For Sverige må dette betyde, at landet officielt nu må samarbejde med de lande, der faktisk udkæmper en krig mod terrorisme, såsom Syrien og Yemen, og til dannelsen af en reel alliance mod terrorisme under USA's, Ruslands og Kinas fælles lederskab. Der må sættes en stopper for enhver støtte til den britisk/saudiske brug af terrorisme til geopolitiske formål.

For det andet, så må der komme en genoplivelse af ideen om fred gennem økonomisk udvikling, og en Marshallplan for Sydvestasien (fra Afghanistan til Egypten) og Nordafrika, som forlænger den Nye Silkevej ind i disse områder, og ind i Afrika.

Ulf Sandmark fra det svenske Schiller Institut i Stockholm blev inviteret af Irans PressTV til at kommentere på deres aftenrapport om terrorangrebet i Stockholm den 7. april. Her sagde han, at brugen af terrorisme til geopolitiske formål skal stoppe, og at Sverige bør samarbejde med de lande, der bekæmper terrorisme.

<http://www.youtube.com/watch?v=0TiR06aIpb8&feature=share>

Titelfoto: Stockholm, 8. april, 2017.

POLITISK ORIENTERING den 10. april 2017: Briterne stod bag løggen om giftgas- angrebet i Syrien for at få Trump i krig med Rusland

Med formand Tom Gillesberg

»Det er den 10. april, og vi befinder os i en meget dramatisk, meget uhyggelig, eskalerende situation internationalt: På baggrund af denne dybt uansvarlige og britisk fremprovokerede Trump-aktion, hvor Donald Trump torsdag aften amerikansk tid, fredag morgen europæisk tid, giver besked om, at amerikanske missiler skulle ramme mål, denne flybase i Syrien. Det skete på baggrund af, hvad der helt klart er 'fake news': beskeden om, at syriske fly skulle have brugt kemiske våben, sarin, i et angreb i Syrien; og der er ikke nogen tvivl om – og det er der i efterretningsverden meget stor diskussion om – at det syriske luftvåben ikke brugte kemiske våben til dette angreb. Ikke desto mindre, så, i vanlig stil, som vi har set det, hver gang, man ønsker at skabe krig, så har man ellers lanceret historien med fuld musik i medierne; der er ingen snak om sagen, det her er Assad, Assad har gjort det her; hvad er russernes ansvar; vi må gøre noget; Trump som repræsentant for den frie verden har gjort det rigtige, han går ind og trækker en streg i sandet, gør det, Obama aldrig turde gøre, nemlig ...

og så stilles Assad til ansvar ... og de går ind og bomber. Og det her er jo totalt i modstrid med alt det, Donald Trump blev valgt på; hvorfor valgte den amerikanske befolkning Donald Trump ...?»

Lyndon LaRouche kræver omgående topmøde mellem Trump og Putin for at standse briternes fremstød for Tredje Verdenskrig

Leder fra LaRouche PAC, 9. april, 2017 – Lyndon LaRouche advarede i dag om, at der i USA i øjeblikket er en proces i gang, der køres af briterne, for et statskup imod Trump-administrationen, et statskup, der truer med at forvandle det dumme og farlige luftangreb mod Syrien den 6. april til en fuldt optrappet, termonuklear konfrontation med Rusland og Kina.

Det er de britiske skiderikker, der, med deres løgne og falske efterretninger, fik præsident Trump til at angribe Syrien, hævdede LaRouche. Vi må ødelægge det britiske system og alle deres interesser i USA, udtalte han. Vi må nu samle USA om at komme tilbage til den kurs, som Trump var begyndt at udstikke for landet, med samarbejde med Rusland og Kina omkring det Amerikanske Systems økonomiske politik, inklusive en tilbagevenden til FDR's Glass/Steagall-princip fra 1933.

Trump og Putin bør omgående afholde et topmøde for at adressere krisen, sagde LaRouche, og dermed kortslutte hele den britiske operation. LaRouche støttede stærkt kommentarerne i denne weekend fra den tyske veteranstatsmand, Willy Wimmer, tidligere statssekretær for det Tyske Forsvarsministerium, som advarede om, at »folk er bange for en global krig, en Tredje Verdenskrig« og fremførte, at »den aktuelle dramatiske situation er en mulighed for, at de russiske og amerikanske statsoverhoveder mødes så snart som muligt«.

Der kan ikke herske tvivl om, at briterne står bag sidste uges chokerende kovending i Trumps politik. Britiske topregeringsfolk kroer sig åbenlyst over deres præstation til dato. For eksempel udgav den britiske forsvarsminister Michael Fallon en kronik i Londonavisen *Sunday Times* den 9. april, hvor han storpralede med, at »den britiske og amerikanske regering har været i tæt kontakt på alle niveauer før og efter angrebene ... USA's forsvarsminister Jim Mattis ringede til mig for at delagtiggøre mig i deres vurdering af regimets skyld. Sammen gennemgik vi de muligheder, som de overvejede.«

Den 8. april hævdede den britiske udenrigsminister Boris Johnson ligeledes, at han koordinerede alt med sin amerikanske modpart, udenrigsminister Rex Tillerson, inklusive Johnsons teatraliske aflysning af sit planlagte besøg i Moskva. »Jeg har detaljeret diskuteret disse planer med udenrigsminister Tillerson«, pralede Johnson. »Han vil besøge Moskva som planlagt og, efter G7-mødet [i Lucca, Italien, den 10.-11. april], vil være i stand til at levere dette klare og koordinerede budskab til russerne.«

En artikel i dag i *Sunday Times*, der ledsager Fallons kronik, forklarer, hvad dette budskab vil blive: »Storbritannien og Amerika vil i denne uge direkte anklage Rusland for medskyldighed i krigsforbrydelser i Syrien og kræve, at Vladimir Putin trækker tæppet væk under Bashar al-Assads blodgennemvædede regime.« Fallon skrev desuden: »Rusland har et stedfortræder-ansvar for hvert eneste, civile dødsfald i

sidste uge« og tilføjede, at Putin nu må overholde programmet ved at indvilge i at vælte Assad-regeringen.

Chancerne for, at Putin går med til dette britiske krav, er lig nul. Chancerne for, at situationen nu vil gå ind i en opadgående spiral, mod en termonuklear konfrontation – enten i Mellemøsten eller omkring den Koreanske Halvø – er betydeligt større end nul, så længe briterne står ved roret.

Efter at have fået Trump til at angribe Syrien, baseret på deres løgne, er briterne nu også i færd med at orkestrere en oppositionsstorm mod præsident Trump i det Demokratiske Partis Obama-fløj, som kræver, at Trump stilles for en rigsret pga. sin fremfærd i Syrien. Trumps handlinger i denne uge har også svækket ham politisk blandt sit eget, politiske støttegrundlag, både i USA og internationalt, som er chokerede og bestyrkede over, hvad han gjorde – hvilket er vand på briternes mølle.

Den aktuelle situation er ekstremt farlig, understregede LaRouche, og kan føre til krig på kort sigt. Og det skabes udelukkende af briterne, og intet andet. Vi må ødelægge det britiske imperiesystem. USA's borgere må komme sammen imod dette britiske kup. Intet intelligent menneske vil acceptere det, briterne er ude på; de eneste mennesker i USA, der vil støtte briterne, sagde LaRouche, er hjernedøde mennesker, der er forrædere over for USA.

Vi må slå meget hårdt ned på dette for at standse det britiske kup, der vil overtage Trump-administrationen, og det hermed forbundne fremstød for krig. Schiller Instituttets forestående todages konference [i USA] den 13.-14. april, »Amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet og overensstemmelse mellem kinesisk og vestlig filosofi«, vil fremlægge det politiske alternativ, der kan ødelægge Det britiske Imperium, permanent.

Russisk Forsvarsministerium: USA har ikke leveret bevis for kemiske våben på den syriske flyvebase, som det bombede

8. april, 2017 – Der er ingen beviser for, at det syriske militær har oplagret kemiske våben på Shairat-flyvebasen, som USA ramte med et missilangreb den 6. april, og USA's Udenrigs- og Forsvarsministerium er heller ikke fremkommet med nogen beviser, sagde talsmand for det Russiske Forsvarsministerium, generalmajor Igor Konashenkov, i dag, rapporterede Sputnik. »24 timer efter de amerikanske flådekrigsskibe lancerede et massivt angreb med krydsermissiler mod Shairat [flyvebase i Syrien], har hverken Pentagon eller USA's Udenrigsministerium fremlagt beviser for tilstedeværelsen af kemiske våben dér«, sagde han.

Konashenkov påpegede, at dusinvis af medierepræsentanter, lokal administration, brandfolk og militært personel også har besøgt basen siden angrebet, og de har ikke fundet nogen beviser på kemiske våben. Desuden er der ingen, der bærer gasmasker eller andet beskyttelsesudstyr, hvilket ville have været en nødvendighed som følge af den gifttrussel, som ville være blevet skabt af missilangrebet, hvis sådanne våben havde været til stede.

»Et spørgsmål rejser sig: Hvad er igen blevet demonstreret for den amerikanske præsident som angiveligt bevis for den angivelige besiddelse af kemiske våben i en stat, Washington

ikke kan lide, og hvem gjorde det [præsenterede 'beviset']?« spurgte Konashenkov. »Den eneste måde, hvorpå man kan få objektivt bevis for den angivelige besiddelse af kemiske våben på Shairat, og demonstrere det for verden, er således at sende en kommission af eksperter derhen«, sagde han. Han bemærkede, at »tegnene, der efterlades fra en kamp med giftige substanser, kan ikke skjules, selv måneder og år efter, at de var blevet oplagret [på et bestemt sted].

Foto: USA affyrer krydsermissiler mod den syriske flyvebase.

Angrebet på Syrien er Trumps 'Svinebugt'! Udrens krigsmagerne og støt potentialet for det Nye Paradigme. LaRouche PAC Internationale Webcast, 7. april, 2017; Leder

Jeg må begynde aftenens udsendelse med at sige, at, for 24 timer siden, da jeg sad og forberedte denne udsendelse, tænkte jeg, at emnet skulle være de ekstremt positive udviklinger, der fandt sted. Både introduktionen af Glass/Steagall-lovforslaget i USA's Senat, S881, fremsat af Elizabeth Warren, Maria Cantwell, John McCain og Angus King; som følger direkte i kølvandet på udtrykt støtte til Glass/Steagall-princippet fra et ledende medlem af Trump-administrationen – Gary Cohn, direktør for det Nationale Økonomiske Råd – hvilket fandt sted

på nøjagtig samme tidspunkt som et topmøde på højeste niveau, der nu netop er afsluttet, i Mar-a-Lago, Florida, mellem præsident Trump og præsident Xi Jinping; mødet var blevet forberedt af udenrigsminister Rex Tillerson under dennes nylige besøg i Kina, hvor han udtalte sin støtte til dannelsen af et »win-win«-samarbejde og ingen konfrontation, ingen konflikt, mellem USA og Kina.

Matthew Ogden: Det er 7. april, 2017, og dette er vores fredags-webcast fra larouchepac.com. Benjamin Deniston er med i studiet, og via video har vi Diane Sare fra Manhattan, New York City, og Kesha Rogers fra Houston, Texas – begge medlemmer af LaRouche PAC Policy Committee.

Jeg må begynde aftenens udsendelse med at sige, at, for 24 timer siden, da jeg sad og forberedte denne udsendelse, tænkte jeg, at emnet skulle være de ekstremt positive udviklinger, der fandt sted. Både introduktionen af Glass/Steagall-lovforslaget i USA's Senat, S881, fremsat af Elizabeth Warren, Maria Cantwell, John McCain og Angus King; som følger direkte i kølvandet på udtrykt støtte til Glass/Steagall-princippet fra et ledende medlem af Trump-administrationen – Gary Cohn, direktør for det Nationale Økonomiske Råd – hvilket fandt sted på nøjagtig samme tidspunkt som et topmøde på højeste niveau, der nu netop er afsluttet, i Mar-a-Lago, Florida, mellem præsident Trump og præsident Xi Jinping; mødet var blevet forberedt af udenrigsminister Rex Tillerson under dennes nylige besøg i Kina, hvor han udtalte sin støtte til dannelsen af et »win-win«-samarbejde og ingen konfrontation, ingen konflikt, mellem USA og Kina.

Men desværre, mellem tidspunktet for 24 timer siden og nu, traf præsident Trump beslutningen om at lancere et militært missilangreb mod en flyvebase, tilhørende den syriske regering, som respons på den syriske regerings angivelige angreb med kemiske våben imod syriske civile. Så jeg vil indlede aftenens udsendelse med at læse for jer, i parafrase, nogle af de bemærkninger, som både Lyndon og Helga LaRouche

havde om denne situation. Det vil vi følge op på med en opfordring til en mobilisering for at få sandheden at vide om, hvad det virkelig var, der skete, i løbet af disse 24 timer.

Det, Helga Zepp-LaRouche sagde her til morgen, da nyheden netop kom, om, at dette angreb havde fundet sted, var følgende:

»Dette var dumt; et resultat af forvirring i administrationen, og af neokonservative elementer, der ikke ønsker at se de nye relationer mellem magter, som kunne komme ud af en alliance mellem USA, Rusland og Kina.«

Under en senere telefonsamtale med Helga og Lyndon LaRouche, sagde Helga:

»Hvordan skete dette? Der er tilsyneladende et stort slagsmål internt i Trump-administrationen. Det er afskyeligt. Der er en historie her, som vi ikke kender. Nogen må have manipuleret Trump til at gøre dette; eller løjet for præsident Trump. Hvordan kom han frem til dette standpunkt? Vi må anstrenge os for at finde ud af det.«

Helga refererede direkte til en artikel, der blev udgivet på en ledende militær efterretningseksperter's blog – en mand ved navn Pat Laing, der har forbindelser til nogle ledende, både aktive og pensionerede militær- og efterretningsnetværk i USA. Denne blog indledte med at sige følgende:

»Donald Trumps beslutning om at lancere angreb med krydsermissiler mod en syrisk flyvebase, var baseret på en løgn. I løbet af de kommende dage vil det amerikanske folk opdage, at efterretningssamfundet vidste, at Syrien ikke smed et kemisk militærvåben på uskyldige civile i Idlib. Her er, hvad der skete«, sagde han.

Han forklarer dernæst flere punkter, inkl.

»3. Det syriske luftvåben ramte målet«

– som man mente var et våbenlager for eksplosiver for islamiske oprørere –

»med konventionelle våben. Alle de involverede forventede at se en massiv, sekundær eksplosion. Det skete ikke. I stedet begyndte røg, kemisk røg, at bølge ud fra stedet. Det viser sig, at de islamiske oprørere har brugt stedet til oplagring af kemikalier, som var dødbringende; ikke sarin. Kemikalierne inkluderede organiske fosfater og klorin, og de blæste med vinden og dræbte civile.«

Dernæst siger han,

»Der blæste en stærk vind den dag; og skyen drev ind over en nærliggende landsby og kostede liv.«

Så siger han,

»Vi ved, det ikke var sarin. Hvordan? Meget enkelt. De såkaldte 'førstehjælpsfolk' håndterede ofrene uden handsker. Havde det været sarin, ville de være døde. Sarin på huden dræber.«

Helga Zepp-LaRouche citerede direkte fra denne erklæring ved at læse følgende:

»Dette er Tonkinbugten II. Hvor ironisk! Donald Trump kom korrekt med en alvorlig kritik af George W. Bush for at lancere et uprovokeret, uretmæssigt angreb mod Irak i 2003. Og nu gør præsident Donald Trump den samme, forbandede ting. Det er faktisk værre, for efterretningssamfundet havde information, der viste, at der ikke var noget kemisk våben, der blev lanceret af det syriske luftvåben.«

(Her følger udskrift af resten af udsendelsen på engelsk:)

Now, I'm going to let Diane elaborate a little bit more the mobilization which we're now calling all viewers of this webcast

to engage in. But the question is, who in the intelligence

community withheld the truth from President Donald Trump? Who lied to the President, and influenced him to make this very bad decision? So, Diane, let me hand it over to you.

DIANE SARE: Good. I'll just say the Mr. LaRouche stressed that this is a fraud; that people on the ground in Syria, from all accounts we could get, were aware of what happened; which was a Syrian Army strike on a rebel-held what they believe to be weapons depot, which turned out to be a chemical weapons facility. That Assad did not do this; that Assad would have no interest in doing this. This intelligence was kept from the President deliberately.

As Matt said at the beginning, you have this occurring precisely at the moment that Xi Jinping is meeting in the United States to meet with President Trump. We know that the British Empire, the cities of London and Wall Street, are clinging desperately with their fingernails to a bankrupt system. The last thing that they want is for the United States to join into win-win collaboration with China and Russia. We also know that there is a history of British operations to bring the United States into war. I guess the first one in people's memories today might be Maggie Thatcher's visits to Bush to put so-called "iron in his spine" to go to war in Iraq. Then we had Tony Blair, who has been investigated in the Chilcot Inquiry, having lied about weapons of mass destruction to start a war. And now, I'll just read you an interview with the British Defence Secretary, published in something called the {East Lothian Courier}. Sir Michael Fallon told Sky News, "We've

been
in close contact with the American government over the last
couple of days following the gas attack. There have been
intensive consultations in London, in Washington, and the
United
Nations. The American Defense Secretary called me to discuss
the
various options early yesterday evening, and once the
President
had made his decision, then the American Defense Secretary
called
me again to give us advance notice of the strike. The Prime
Minister has been kept informed throughout." Britain is
running
American military decisions? Then he was asked, did this
action
catch you by surprise; and the British Defence Secretary said,
"No. We've seen the first test of the Trump administration
here." Then I think we have there a tweet from a BBC
correspondent, Katty Kay – I guess that's an appropriate name
for her. It says, "On a side note, how to undermine a major
summit with China." So, just in case you weren't clear that
the
target of this is actually Donald Trump, the target of this
operation is to destroy his ability to make America great
again;
which is what collaborating with China and Russia would do.
The
truth of the matter is, as everyone who has been following
this
for some time would know, that President Assad had absolutely
no
reason, no motive; not to mention that the chemical weapons
were
eliminated three years ago, which was the arrangement that
Putin
established which prevented Barack Obama from doing the same

thing at that time. The President was lied to; the crucial intelligence was prevented from getting to him; and the actions

taken can jeopardize the success of his administration and the potential for a global economic renaissance.

We are urging that everybody – we'll repeat this again, I'm sure; but people should call the White House, you should contact

Trump on twitter and make the point that we know that lied were

told to the President about the situation on the ground. The truth has to come out, and the perpetrators of this disinformation should be exposed and fired from the Trump administration.

OGDEN: I'm going to put on the screen right now the contact information that you can do just that. This is the way to contact the White House: call 202 465-1111. You can also tweet

at President Donald Trump; either @POTUS or @realDonaldTrump.

We're going to elaborate more of the contents of that mobilization as we proceed with this discussion. We'll put that

contact information on the screen for you a few more times during this broadcast.

DENISTON: I think that's a critical thing our viewers need to understand. This isn't a settled thing. There have also been

references to power plays and shifts inside the administration;

there's obviously conflicting interests coming in from all side,

trying to influence it one way or the other. So I think this is

indicative of an undetermined process; we're not just

observers

watching history before our eyes. We need to think of ourselves

as active in this process. Trump very clearly resonated with the

American people in making it very clear we want to end this regime change policy; we don't need these foreign wars. We also

want a serious effort against terrorism; real terrorism – the kind of stuff Obama was supporting explicitly – that the British

had been running for decades. This is clearly a turn in a different direction. People who want that policy, who supported

him on that basis, need to become active and vocal and say “We need this real shift in American foreign policy” as we've discussed.

I think the other point is the irony that people need to get. You're not going to understand the reality of the situation, what the forces are at play in creating this operation

to get this strike to go through, unless you understand the significance of these contrary positive developments that we just

referenced. The meeting between the head of the United States and China; this is huge. All the prior discussion about potentially alleviating tensions with Russia, and having a positive relationship with Russia, which drove people nuts to revive the spirit of Joe McCarthy with a new red-scare propaganda

campaign; just shows you how desperate certain factions are to keep this US Anglo-American unipolar world alliance alive, requiring the suppression and keeping down of China. The fact that that is being legitimately threatened, means that we're seeing the potential of real active motion towards a new global

alliance with the United States, China, and Russia cooperating

on

a positive basis. This is showing the signs of potentially completely changing world history; and Glass-Steagall is obviously a part of that. So, all these motions, and then you have this happen right in the middle of that, that tells you what's going on. You've got to understand where things are going

in this positive direction, to understand what a real wrench this

operation is and what forces would be behind trying to completely

up-end this and re-ignite tensions with Russia; and do this at the exact time Trump is meeting with Xi Jinping. Blowing this thing up.

It's an ongoing fight; and people need to get active and vocal, and express their support for this real policy shift underway. In a sense, this could be an opportunity to rat out who are the real forces that are running these kinds of operations. Who didn't tell the President the real intelligence?

Who pushed the line that this was Assad running a chemical attack

on his own people? Just to say it; people know that's insane. Assad would have no motivation for launching a small chemical attack at this point in the situation in Syria. He's already winning the war; he knows that's going to be the most decisive thing. He knows that what's going to draw the most aggression against him would be any kind of chemical attack. To think that

this would something Assad would be motivated to do is just nuts.

It's clear that this is intended to completely up-end a process that could go in a very good direction. Whatever happened, we need to figure that out, and we need a mobilization

to put the pressure on who was behind this. Who was really pushing this crazy line that got the President to go with this

thing? That needs to be uprooted and taken out immediately and get back on track in the direction that we know we could be going in.

OGDEN: The way that you're going to establish peace on this planet is through a new power relationship which is completely diametrically opposite to what has dominated geopolitics for the last 40-50 years. That comes in the form of a relationship between China, Russia, and the United States. Any effort to drive a wedge between that, should be seen as an effort to re-ignite the fires of World War III. We were right on the verge of that during the Presidential campaign, during the concluding years of Obama's administration. It was made very clear during the Presidential debates that Hillary Clinton's policy of military intervention into Syria would bring us right up against the potential for a direct conflict between the United States and Russia. President Trump himself made that point, along with other candidates for President during the Presidential debates. As has now been repeated by various people, Congresswoman Tulsi Gabbard, for example, put out a statement this morning, [saying] any military intervention into Syria threatens to bring us into a direct conflict with Russia, which is a nuclear power, and would threaten direct nuclear confrontation. This is a very dangerous

and very fast moving situation. We have to get to the truth of the matter here; and it's obviously a very complex picture and something that is not yet clear. As Helga LaRouche was saying, what's clear is that confusion is reigning; and there is an effort by whatever element in the administration or elsewhere, to interrupt the potential for new power relationships that could come out of a US-Russia-China alliance.

KESHA ROGERS: I think Mr. LaRouche has continued to draw the line in the sand and identify time and time again, the enemy of mankind as this British imperial faction; the British Empire. People have to be very clear, because there are a lot of people out there who would say "Well, the British are not our enemy; you have to make compromises with the British." We see where this has gotten us. Mr. LaRouche, in his statement today, also emphatically made the point that we have to shut down Wall Street and all the bastards who do this kind of thing; including Barack Obama, the apparatus that's made it number one prerogative to stop the forward-moving progress and potential that was set into motion by this President. When you're talking about what the President has made clear his intention, as we saw with the discussion between Rex Tillerson just last week and China, on non-confrontation, mutual respect; also the intention that was stated beforehand. This was a direct blow already to the control by the British Empire against the United States; and what they have continued to keep under their control to stop the

alliance

between the United States, Russia, and China. As Mr. LaRouche has made very clear on a number of occasions, once you have these

powers come together and form the type of alliance toward the common aims of mankind, toward economic development; this is the

end of the British Empire, this is the end of the British system.

So, what's their only recourse? To create chaos, to create war.

We've seen this more than once, as we've already expressed here.

So, I think the key right now is, we go back to what we have emphasized over the recent period; that what we've put out as the

immediate standard with Lyndon LaRouche's Four Laws, bring down

Wall Street once and for all, bring down this British apparatus

that is completely infiltrating against this positive direction.

Start to mobilize the population right now, as we've already put

out the numbers on the screen here. This mobilization is absolutely critical, because we need to move at a rapid pace to

get everybody to call into Congress to go after those neo-con warmongers who have been pushing – people like Adam Schiff and John McCain and others – who have been continuing to push towards this effort to get the United States into a nuclear confrontation with Russia. I think it's very important that Congresswoman Tulsi Gabbard is coming out and saying these types

of actions can lead to nuclear war; but we cannot sit back and wait for this to happen. We have to directly identify and define

the enemy; and define what they're absolutely opposed to: the United States joining in the New Silk Road; collaboration with Russia, China, India and creating the four powers of the world will eliminate the British Empire once and for all. Again, it is important that at the moment that you have this escalation taking place, you have – as Matt mentioned – a bill in the US Senate for the restoring of Glass-Steagall. I think this comes at a very important time, but it really has to be escalated around that fight. The mobilization for Glass-Steagall, for LaRouche's Four Laws, and for our understanding of what the fight of the American System truly is; that is the fight to destroy and bring down this British Empire once and for all. There's no other way around that.

SARE: I just want to underscore, one, the damage to the relationship with Russia or potential. According to coverage, a Russian spokesman said this stuff deals significant damage to US-Russian ties, which are already in a deplorable state. Putin has suspended the Memorandum of Understanding on deconfliction; which greatly increases the danger in Syria of a military conflict between Russia and the United States. So, people should be very clear on the intent of the British. I also want to remind people what the {London Spectator} said the day that Trump was inaugurated, or the day after. They had a headline article that said, "Will President Trump be removed by assassination, in

a coup, or by impeachment?" We know the British Empire is determined to undermine and destroy the potential of this Presidency. I also should say that you see the potential – there was an interview with President Xi Jinping during this summit which has just ended, between him and Donald Trump. Obviously, China is very determined, in spite of all these difficulties, to hold a steady course and bring about the success of this. What Xi Jinping said, according to {Xinhua News} is that there are "a thousand reasons to make the China-US relationship work, and no reason to break it." They say it takes "political resolve and historical commitments from leaders of both countries to enhance the bilateral relations in the 45 years to come." It should be noted that Xi Jinping invited President Trump to come to China; and President Trump accepted the invitation for sometime this year, the time is not clear. So, the situation couldn't be more clear, if you think about the tweet from British broadcasting that this is a great way to undermine a strategic summit between the US and China, is to have this sort of thing happen. We have to be on a total mobilization to smoke out and destroy the British Empire faction that misinformed the President of the actual situation, and would argue for such an ill-conceived action against a sovereign nation.

OGDEN: Let me go back and refer again to the blog that I raised in the beginning from the website of Mr. Pat Lang. What he continued to say was "This attack was a violation of

international law. Donald Trump authorized an unjustified attack

on a sovereign country. What is even more disturbing is that people like Secretary of Defense Jim Mattis, CIA Director Mike Pompeo, and NSA Director General McMaster went along with this charade. Front line troops know the truth. These facts will eventually come out." You can't help but be reminded of what happened when John F Kennedy was double-crossed by his own intelligence advisors in the attack on the Bay of Pigs; a very ill-advised attack which he launched. It was when he realized that he had been double-crossed by the intelligence community, that he decided that drastic action must be taken. He cleaned out that entire apparatus; firing the Dulles brothers, and proceeded from there. One can't help but be reminded of that historical precedent; but the question here is to get the facts,

to penetrate through what in fact did happen; to find out who it

was who propagated these lies or withheld the truth from the President; how this decision was made, and what the intention of

those actions were.

So, I'm going to put on the screen one more time the contact information. Helga Zepp-LaRouche and Mr. LaRouche both personally called for a direct mobilization of the American people to raise this very question. You can contact the White House at 202 465-1111; or just go ahead and tweet directly @realDonaldTrump. Also, the same thing should be done with all

the members of Congress; both sides of this issue. A total mobilization should take place from the American people. This does not detract, but this feeds directly into the mobilization

that we already have underway to restore the Glass-Steagall Act;

to put this corrupt Wall Street element away for good; to protect

the American economy; and to bring the United States decisively into this new power relationship.

I think what this situation makes more clear than anything is that the responsibility is our; the responsibility is yours.

It's not going to come from sitting back, cheerleading any political faction or leader; it's only by keeping a clear-eyed focus on what the realities of the present situation are, and what the principles are. What do you stand for? What do you know must be done? What is the leadership that LaRouche PAC has provided and continues to provide? To set a straight and narrow course along exactly those principles and to mobilize accordingly.

So, I would like to invite Ben, Diane, Kesha, if you have anything to add, we can do so briefly and then bring this broadcast to a conclusion.

ROGERS: I think this mobilization is very important in the context that next week it has been confirmed that US Secretary of State Rex Tillerson is scheduled to go to Russia. We have to make clear that we cannot allow for anything to get in the way of the forward-moving progress of the potential for the US to actually collaborate as they've said; and this is with Russia, to defeat ISIS, to stop this terrorist network; to collaborate on economic development and cooperation, as we're seeing with the potential of China and the United States. But it also has to be made clear that these types of actions cannot be tolerated; and we have to again make the point that this is an operation that has been run against the Presidency of the United States. The

intention has been made clear from the very beginning that it was the intention of the British Empire to stop this President from moving in a positive direction. We have to not sit back – as you said – and continue to escalate. Everybody should be calling their Congress members, calling the White House, and doing everything that you can. Those who are leading this fight in terms of some of the statements that have come out, really have to continue to make the point that there has been an operation that has been run against the Presidency with the intent to create total chaos.

OGDEN: OK. Keep your eyes on the LaRouche PAC website. We will have more printed and video material as the situation develops. Report back to us on the results of your phone calls, your tweets, your mobilization; we need tight coordination on this and a very clear focus. So, thank you very much all of you for tuning in. Thank you to Ben, Kesha, and Diane for joining me here today. Please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

**LAROUCHE PAC ERKLÆRING OM
BOMBNING AF SYRIEN:
SVIG MOD PRÆSIDENTEN;**

SVIG MOD NATIONEN

8. april, 2017 – Efter revidering af bombningen af Syrien, beordret af præsident Donald J. Trump i går, fordømte Lyndon og Helga LaRouche bombningen i de stærkest tænkelige vendinger. Præsident Trump fik en svigagtig briefing over selve begivenheden, der hævdede, at Bashar al-Assad var ansvarlig for et angreb med kemiske våben mod sin egen befolkning, på trods af det faktum, at amerikanske militærstyrker på jorden i Syrien vidste, at kemikalierne kom fra en al-Qaeda-base, som Rusland og Syrien erklærede. Personer i præsident Trumps nationale sikkerheds- og efterretnings-kommandokæde løj for ham.

Kilderne, der blev brugt til at hævde Syriens skyld for angrebet, er udelukkende britiske, de samme folk, der koordinerer det internationale angreb mod Trumps præsidentskab, i et forsøg på at ødelægge ethvert positivt potentiale for relationer med Rusland og Kina for at genopbygge USA's og verdens økonomi. Dette var en overtrædelse af folkeretten. Trump var offer for et set-up. »Briterne har sat dette i gang, imod hele menneskeslægten«, understregede Lyndon LaRouche.

LaRouche sagde, at Trump omgående må udskille dem, der var ansvarlige for dette svig, og fyre dem. En FN-undersøgelse af hændelsen må omgående finde sted. I kølvandet herpå vil retsforfølgelse for krigsforbrydelser være passende. Præsidenten bør aldrig lytte til briterne. Det er ikke tilfældigt, at dette set-up fandt sted, netop, mens præsidenten havde møde med Kinas præsident Xi Jinping – et møde, over hvilket briterne og deres Wall Street-allierede er totalt apoplektiske – et møde, der kunne indvarsle et nyt og fredeligt paradigme for økonomisk og videnskabeligt fremskridt.

LaRouche PAC er i færd med at koordinere en mobilisering imod

dette svig og sige til præsidenten, at han skal fyre de ansvarlige og vende tilbage til det Amerikanske System som sit præsidentskabs solide præmisser, og ikke Barack Obamas og Hillary Clintons politik for Tredje Verdenskrig. Intet mindre end hans præsidentskabs fortsatte levedygtighed står på spil. Vi kræver ligeledes, at FN omgående indleder en undersøgelse.

Ifølge flere efterretningskilder, der har kommenteret eller er blevet interviewet af LaRouche PAC, så vidste amerikanske styrker i aktiv tjeneste på jorden i Syrien, at dette ikke var et kemisk angreb fra den syriske regering. Syrerne ramte en al-Qaeda-base, der oplagrede kemiske våben, der anvendes af terrorister. Amerikanske styrker på jorden rapporterede, at dette ikke var et syrisk angreb med kemiske våben, der kom fra øverst i kommandokæden. USA var blevet adviseret om den syriske mission, før den fandt sted, og kendte til det syriske mål. Der var nogen, der enten med overlæg løj for præsidenten om denne information, eller også forholdt ham informationen.

De efterretninger på jorden, der påstås at have dokumenteret et angreb med kemiske våben af det syriske luftvåben, kom fra gruppen Hvide Hjelme, skabt af briterne, finansieret af det Britiske Forsvarsministerium, og totalt gennemsyret af, og støttende, ISIS og al-Nusra-terrorister. Det andet »bevis«, der nævnes, kommer fra det Syriske Observatorium for Menneskerettigheder, der består af et enkelt individ, der har til huse i London, og som er berygtet for udbredt spredning af ukorrekt information.

Præsidenten har behov for at høre fra dem, der stemte for ham, og andre patrioter, der ikke er interesseret i Tredje Verdenskrig eller evindelig krig i Mellemøsten. Den sump, der skal drænes, er sumpen bestående af Wall Street/London/Washington D.C.-neokonservative, liberale interventionister, der har ødslet nationens rigdom bort og involveret vores ungdom i svigagtige krige og ødelægger en hel generations moral. Hr. præsident, find, fyr og retsforfølg dem, der er ansvarlige for dette.

Ring til Det Hvide Hus på 202-456-1111, som er kommentarlinjen, og ring direkte til dem på 202-456-1414. I kan skrive en besked til Det Hvide Hus på <https://www.whitehouse.gov/contact>. I kan sende præsidenten en Twitter på <https://twitter.com/realDonaldTrump>.

Putin advarer, angreb mod Syrien 'vil gøre stor skade på amerikansk-russiske bånd'

7. april, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin har advaret om, at det amerikanske angreb mod Syrien »vil gøre stor skade på amerikansk-russiske bånd«. En kommentar fra den russiske præsidents pressetjeneste, udgivet kl. 9:00 her til morgen, erklærer:

»Ruslands præsident anser de amerikanske luftangreb mod Syrien for at være en aggressiv handling imod en suveræn stat, som blev udført i overtrædelse af folkeretten under påskud, der var langt ude. Den syriske hær har ingen kemiske våben. Ødelæggelsen af alle syriske, kemiske våbenlagre er som kendsgerning registreret og verificeret af OPCW, en FN-specialorganisation. Vladimir Putin mener, at den totale tilsidesættelse af faktisk information om terroristers brug af kemiske våben, på drastisk vis forværrer situationen.

Denne handling fra Washingtons side [det amerikanske luftangreb på en syrisk flyvebase] har leveret et alvorligt

slag mod russisk-amerikanske relationer, som i forvejen er i en dårlig forfatning. Hvad der er vigtigere, så vil denne handling ikke bringe os nærmere til det sluttelige mål med at bekæmpe international terrorisme, men vil i stedet skabe en større forhindring for etableringen af en international kontraterror-koalition og for en effektiv kamp imod dette globale onde, noget, som den amerikanske præsident Donald Trump erklærede som ét af sine hovedmål under sin valgkampagne.«

Kremls talsmand Dmitry Peskov tilføjede, at, selv om USA på forhånd adviserede Rusland om angrebet gennem tekniske kanaler, »så var der ingen, der ringede til Putin«.

Peskov tilføjede: »Med hensyn til ændringerne i den geopolitiske situation efter disse angreb, så lad os sammen holde øje med situationens udvikling. Foreløbig kan man definitivt sige, at angrebene har svækket kampen mod terrorisme«, og ligeledes, at angrebene opfattes som en aggressiv handling mod Ruslands allierede.

Peskov bekræftede, at Rusland har suspenderet Memorandaet om forebyggelse af militære hændelser og sikring af flysikkerhed, som blev underskrevet sammen med USA. »Dette memorandum blev uden betydning i går aftes, da angrebet blev udført«, sagde han.

»Det, der er entydigt, er den kendsgerning, at angrebene [af USA mod Syrien] *de facto* blev leveret i ISIL's, Jabhat al-Nusras og andre terrororganisationers interesse«, sagde han.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov talte fra Tasjkent og understregede det fabrikerede påskud for luftangrebene. »Dette minder om 2003, hvor USA og UK, sammen med nogle af deres allierede, invaderede Irak uden samtykke fra FN's Sikkerhedsråd og som en overtrædelse af folkeretten.« Han tilføjede, at, denne gang, »Gjorde de sig ikke engang den ulejlighed at levere nogen kendsgerninger og refererede kun

til fotos. De hengav sig til spekulationer over børns fotos, over bevis, der var fremkommet gennem diverse non-gouvernementale organisationer, inklusive de såkaldte Hvide Hjelme, der iscenesatte diverse 'hændelser' for at anstifte aktioner imod den syriske regering.«

Moskva vil kræve sandheden om begivenhederne i Idlib, understregede Lavrov. »Det er beklageligt, at alle disse årsager gør mere skade mod de allerede beskadigede relationer mellem Rusland og USA. Der er fortsat håb om, at disse provokationer ikke vil medføre uafvendelige virkninger. Jeg ved ikke, hvornår vi vil være i stand til at finde ud af, hvordan USA traf beslutningen om at angribe Syrien. Men vi må forlange, at sandheden afsløres, og det vil vi gøre.«

I en militær vurdering af angrebene sagde talsmand for det Russiske Forsvarsministerium, generalmajor Igor Konashenkov, den 7. april, at kun 23 af de 59 missiler ramte deres mål. »Kampeffektiviteten af USA's massive missilangreb på Syriens flyvebase var således meget lav«, understregede Ministeriets talsmand. »Ifølge dataregistreringsudstyret nåede kun 23 missiler den syriske flyvebase. Hvor de øvrige missiler faldt, er ukendt.«

»Det er indlysende, at det amerikanske angreb med krydsermissiler mod den syriske flyvebase havde været planlagt i god tid forud«, sagde Konashenkov. »Opvisningen af militære muskler stammede udelukkende fra interne, politiske motiver«, sagde han. Pentagon-samarbejde suspenderet.

Han tilføjede, at det russiske militær nu vil træffe forholdsregler for at styrke det syriske luftforsvar. »For at beskytte den syriske infrastrukturs mest sårbare faciliteter, vil der i den umiddelbare fremtid blive truffet en række forholdsregler for at styrke og højne effektiviteten af de syriske luftstyrkers luftforsvarssystem«, sagde han. »Vi kan måske nu forvente, at amerikanske fly, der flyver ind i Syrien, vil blive oplyst af syriske og russiske

luftforsvarssystemer som en advarsel, i det mindste i begyndelsen. Gad vide, hvor mange af USA's allierede, der så stadig vil være interesserede i at flyve i Syrien.«

I FN's Sikkerhedsråd fordømmer Rusland USA's angreb mod Syrien; anklager Vesten for hykleri

7. april, 2017 – Under et sammentræde af FN's Sikkerhedsråd, der blev indkaldt i dag for at adressere krisen i Syrien i kølvandet på USA's missilangreb i går aftes, anklagede Ruslands vicerepræsentant til FN, Vladimir Safronkov, USA, Det forenede Kongerige (UK) og Frankrig – samt deres allierede – for hykleri med deres krav om en politisk løsning i Syrien samtidig med, at de retfærdiggør en militær aktion, der blot vil støtte terroristernes formål.

USA's angreb mod Syrien var en »illegitim aggressionshandling mod en suveræn stat«, der var en krænkelse af folkeretten og FN's charter, anklagede Safronkov. Det vil få alvorlige regionale og internationale konsekvenser, og, sagde han skarpt, »det er ikke vanskeligt at forestille sig, hvor meget disse terroristers gejst er vokset efter støtten fra Washington«. Faktisk, bemærkede han, havde ISIL og al-Nusra Front udført angreb umiddelbart efter USA's missilangreb. USA har »angrebet dem, der bekæmper terrorisme« i Syrien, anklagede han og hævdede, at Washington, London og Paris er

besat af den »paranoide idé« om at vælte Syriens legitime regent.

USA's ambassadør Nikki Haley og UK's ambassadør Matthew Rycroft handlede på en koordineret måde og gav i et fornærmende sprog Rusland skylden for det angreb med kemiske våben, som de sagde, præsident Bashar al-Assad havde lanceret mod sit eget folk. Rycroft støttede stærkt gårsdagens missilangreb mod Syrien, fordi, sagde han, »krigsforbrydelser har konsekvenser«. Sammen med Iran »har den russiske regering et betydeligt ansvar« for angrebet mod Idlib den 4. april, som, »uden nogen tvivl« blev begået af Assad-regimet, sagde Haley. Rusland har »stået ved Assads side«, hver eneste gang, han »overskred stregen for menneskelig anstændighed«, hævdede hun aggressivt, og som Rycroft hævdede hun, at Syrien havde »ydmyget« Rusland, der angiveligt skulle være garant for fjernelsen af kemiske våben. Måske er Rusland inkompetent, sagde hun. Eller, »det kunne også være, at Rusland bevidst tillader den fortsatte eksistens af kemiske våben i Syrien«.

Safronkov sagde meget skarpt til Rycroft, at han skulle holde op med at bruge »uprofessionelle argumenter imod mit land« – dette er løgne. Og, »forsøg ikke at komme i klammerier i den arabiske verden. I vil mislykkes«. Alle arabiske nationer »husker Det forenede Kongeriges kolonihykleri « i dette område, advarede han.

Bundlinjen er, sagde han, at de syriske bevæbnede styrker er den væsentligste anti-terrorstyrke i landet. Den Russiske Føderation har krævet en international koalition for at imødegå terrorisme på basis af folkeretten. Men I, sagde han, henvendt til USA, »har valgt en anden kurs«, der vil forårsage mere tragedie for hele området. Efter at have fordømt Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben (OPCW) for dets svigt mht. at gennemføre en seriøs, professionel undersøgelse af brugen af kemiske våben, konkluderede Safronkov, at USA »er bange« for en reel, ægte undersøgelse af Idlib-hændelsen, fordi den kunne vise, at USA (og dets allierede) har uret, når

de giver Assad skylden for angivelig brug af kemiske våben.

Foto: USA's ambassadør til FN, Nikki Haley, fremviser i FN Sikkerhedsråd fotos af ofre, herunder børn, for kemisk gift, som, hævdede hun og UK's ambassadør Rycroft, 'uden nogen tvivl' skyldtes, at Assad havde lanceret et angreb med kemiske våben mod sit eget folk i Idlib.

Syrisk luftangreb i Idlib rettet mod fabrik for kemiske våben, bekræfter det Russiske Forsvarsministerium

5. april, 2017 – Alt imens verden synes at være overbevist om, at syrerne er ansvarlige for det påståede giftangreb i den østlige udkant af Khan Sheikhun tirsdag, sagde en talsmand for det Russiske Forsvarsministerium, at syrerne angreb et ISIS-våbenlager, hvor ISIS fremstillede kemiske våben.

»Ifølge russiske luftrums-overvågningssystemer, udførte det syriske luftvåben i går mellem kl. 11:30 og 12:30 lokal tid, et luftangreb i den østlige udkant af Khan Sheikhun, hvor de som mål havde et stort ammunitionslager tilhørende terroristerne og en samling militærudstyr. Lagerområdet husede værksteder til fremstilling af projektiler, fyldt med kemisk gift«, sagde generalmajor Igor Konasjenkov, citerer TASS. »Fra dette store arsenal blev våben med kemisk gift leveret af de militante kæmpere til Irak. Terroristernes anvendelse af disse kemiske giftvåben er ved flere lejligheder blevet bekræftet af

internationale organisationer og officielle myndigheder i landet«, sagde han.

»Videoptagelser fra sociale netværk viser, at de mennesker, der blev påvirket i Khan Sheikhun, viser de samme symptomer på forgiftning, som ofrene i angrebet på Aleppo havde sidste efterår«, bekræftede han.

Konasjenkov fortsatte, at Rusland har overgivet al relevant information til Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben (OPCW), som »stadig undersøger dem«. »Vi forsikrer om, at denne information er totalt objektiv og sand«, sagde han.

Det Russiske Forsvarsministerium har afvist informationen, der kommer fra det såkaldte Syriske Menneskerettighedsobservatorium, som påstår, at russiske fly var involveret i angrebet og kaldte dets rapport »et falsum« og sagde, at ingen af Ruslands fly havde udført luftangreb mod Khan Sheikhun og dets udkanter.

Syriens Forsvarsministerium lagde skylden for det kemiske angreb på terrorister og deres støtter og afviste enhver anvendelse af kemisk gift i Khan Sheikhun.

Det Nye Paradigme er inden for rækkevidde – men 'perfide Albion delenda est'

Leder fra LaRouche PAC, 5. april, 2017 – Præsident Donald Trump vil torsdag og fredag holde møde med præsident Xi

Jinping i Florida, og det er nu blevet meddelt, at udenrigsminister Rex Tillerson vil besøge Moskva i næste uge, 11.-12. april. Aldrig har potentialet for et historisk skifte i civilisationens orden – med en afslutning af imperiegeopolitik og begyndelsen til et nyt paradigme for fred gennem udvikling og hele menneskehedens forædling – været så stort, som det er i dette historiske øjeblik.

Det bør derfor ikke komme som en overraskelse, at Det britiske Imperium har lanceret desperate forholdsregler, med det formål at trække USA ind i en ny kolonikrig, ligesom de gjorde i tilfældene med Vietnam, Irak, Libyen – og nu Syrien. Hensigten er ikke kun den, at ødelægge endnu en sydvestasiatisk nation, men derimod at forhindre deres tidligere koloni, og nu opkomling, USA i at indgå i et partnerskab med Rusland og Kina og gøre en ende på den fundamentale imperieopdeling af verden i Øst og Vest, og således gøre en ende på den fundamentale forudsætning for Imperium.

Til dette formål skabtes en grusomhed i Syrien i denne uge, med kemiske våben, der blev udløst over byen Khan Sheikhoun, en Idlibprovins, enten af terrorister, eller, som russiske beviser indikerer, af et legitimt, syrisk luftangreb på et al-Qaeda våbenlager, som ved et uheld afslørede og ødelagde en kemisk våbenfabrik, som bruges af al-Qaedas syriske grene, og herved udløste et dødbringende, kemisk stof, der rapporteres at have dræbt dusinvis af mennesker, inklusive børn. Denne analyse af begivenhederne blev over for *EIR* bekræftet af et vidende, amerikansk militært efterretningsnetværk på jorden i Syrien.

Briterne, franskmændene og amerikanerne, desværre, udstedte omgående en resolution i FN's Sikkerhedsråd, som erklærede, at den syriske regering havde det fulde ansvar og krævede en ny række nye krav og sanktioner. Som sædvanlig blev der ikke fremlagt nogen beviser. Man bør erindre sig, at, i 2013, blev skylden for et angreb med kemiske våben på Ghouta, en forstad til Damaskus, der var besat af oprørsstyrker, omgående lagt på

præsident Assad og blev af Obama brugt til at forberede et fuldt optrappet angreb for »regimeskifte« mod Syrien, som ville have efterladt Syrien i den samme, ødelagte tilstand som Irak og Libyen, under krigsførende terroristfraktioners kontrol. Udelukkende kun, fordi daværende formand for de amerikanske generalstabschefer, general Martin Dempsey, intervenserede for at stoppe det, undgik verden endnu en krig, der meget vel kunne have ført til en global krig med Rusland. På samme tid trådte Putin til for at arrangere ødelæggelsen af Syriens kemiske våbenlagre, hvilket blev opnået. Det blev sluttelig demonstreret, af FN's Organisation for Forhindring af Kemiske Våben, at al-Qaeda- og ISIS-styrkerne virkelig har kemiske våben og midlerne til at producere dem, og at de virkelig har brugt dem.

Skulle det lykkes briterne at trække præsident Trump ind i en krig i dag, på trods af Trumps gentagne løfter om, at der ikke kommer flere krige for regimeskifte, og at USA vil arbejde sammen med Rusland om at adressere den faktiske fare – nemlig terrorisme – så hersker der ingen tvivl om, at det hurtigt ville føre til Tredje Verdenskrig, og en term nuklear krig tilligemed.

Under mødet i dag i FN's Sikkerhedsråd nedlagde både Rusland og Kina, denne gang støttet af Bolivia, ikke alene veto mod den sindssyge resolution fra USA/UK/Frankrig, men adresserede direkte den britiske ambassadør til FN som en løgner og en krigsmager. På typisk britisk vis havde ambassadøren, fordi Rusland og Kina havde vetoet tidligere bestræbelser på at lancere en krig mod Assads Syrien, givet dem skylden for at være årsag til, at disse nye, kemiske angreb havde fundet sted, idet han løj og sagde, at det var indlysende, at denne nye grusomhed blev udført af Assad.

»Deres udtalelser kan ikke tolereres«, sagde den kinesiske ambassadør. »De må holde op med at misbruge FN's Sikkerhedsråd og afholde Dem fra sådanne handlinger.« Den russiske repræsentant anklagede briterne for at »introducere

provokationer, hinsides diplomatiske normer. I ønsker, at FN's Sikkerhedsråd skal låne legitimitet til jeres illegitime planer«.

Vil Tony Blairs/George Bush' løgne, der i 2003 lancerede det evige Helvede i Mellemøsten med deres illegale krig mod Irak, blive gentaget i dag? Vil det enorme potentiale for fred og udvikling gennem globalt samarbejde med den Nye Silkevej blive dræbt af endnu en britisk grusomhed, med amerikansk dobbeltspil i »perfide Albions« ondskab?[1]

Vi står ved et afgørende vendepunkt i historien. Det er præcist alle bevidste menneskers vilje til at handle i dette beslutningens øjeblik, som vil afgøre, om vi får krig eller fred, ødelæggelse eller udvikling, civilisation eller en ny Mørk Tidsalder.

Foto: Syriens præsident Assad møder Ruslands præsident Putin i Moskva, oktober, 2015. (Photo: Kremlin.ru)

[1] 'perfide (troløs; ondsksfuld) Albion (England) bør ødelægges'. (overskriften)

Anti-Trump-intrige ønsker Tredje Verdenskrig, advarer fremtrædende tysk forfatter

29. mrs., 2017 – Wolfgang Bittner, fremtrædende forfatter af bøger og artikler i Tyskland, havde nogle barske kommentarer

til NATO og anti-Trump-kampagnen i et interview med *Deutsche Wirtschaftsnachrichten*. Han advarer om, at den igangværende NATO-oprustning i det østlige Europa ikke skal tages let, og at der altid er en fare for en direkte konfrontation med Rusland, og bekræfter, at Mikhail Gorbatsjov med god grund har advaret om, at Tredje Verdenskrigs Damoklessværd hænger over planeten.

Den farligste, mest akutte trussel kommer fra USA, advarer Bittner: »Man kan frygte, at militærindustriens hardlinerne og lobbyister i USA's Kongres faktisk satser på krig. Efter regeringsskiftet i Washington, D.C., er et skifte i relationerne med Rusland blevet antydnet. Hvorvidt den nye præsident Donald Trump kan virkeliggøre sine ideer er imidlertid et stort spørgsmål. Allerede nu, få uger inde i hans embedsperiode, er det åbenlyst, at hans fjender, som han beskyldte for dårlig ledelse og korrupsion i sin indsættelsestale, er i færd med at forhindre det lovede tårbrud og fortsætter med at hælde benzin på bålet, igen og igen.«

»Der synes at eksistere en slags separat regering i USA, der består af storfinansielle interesser i forbindelse med det militær-industrielle kompleks, efterretningstjenesterne, Federal Reserve og andre institutioner i magtapparatet. De ønsker ikke fred i verden, og heller ikke et fredeligt og fremgangsrigt Europa.«

Geopolitikere som John McCain, tidligere NATO-øverstbefalende, general Philip Breedlove, Hillary Clinton og George Friedman (politolog) har altid haft denne strategi, siger Bittner, og påpeger en tale, som Friedman engang holdt, hvor han åbent erklærede, at USA gik med i to verdenskrige for at forhindre en alliance mellem Tysklands teknologi og Ruslands udstrakte råmaterialer.

Bittner angriber mainstream-medierne for deres propagandafremstød mod Rusland og siger, at mange journalister er ansat af, eller i det mindste står i nær forbindelse med,

NATO-propagandanetværk, såsom Atlantic Bridge, Goldman Sachs Foundation, American Interest, Tysk Udenrigspolitisk Sammenslutning, Atlantic Initiative og München Sikkerhedskonferencen.

Foto: Wolfgang Bittner.

Hvorfor briterne hader Trump – og nu er den nye rapport fra LaRouchePAC udgivet! Leder; LaRouchePAC Internationale Webcast, 10. marts, 2017

Jeg tænkte, jeg ville præsentere min fremlæggelse under titlen, »Hvorfor briterne hader Trump«. Dette er meget vigtigt – Lyndon LaRouche har understreget, at vi ikke vil vinde det her, med mindre vi forstår, at vi har med Det britiske Imperium at gøre – at vi altid har haft med Det britiske Imperium at gøre. Mange mennesker har ment, at LaRouche enten overdrev eller ikke har erkendt, at Det britiske Imperium er brudt sammen for længe siden, men det står nu meget, meget klart, hvad det er, han har refereret til i fyrre år eller mere, og som er, at vi har med et Amerika at gøre, som i vid udstrækning er blevet overtaget af Det britiske Imperium, til en vis grad via Wall Street, men også i nogen udstrækning gennem efterretningsvæsenets og andres operationer.

Jason Ross: Godaften! Det er i dag den 10. marts, 2017.

Med mig i studiet i dag har jeg lykkeligvis Mike Billington, en af redaktørerne på *Executive Intelligence Review*, og vi springer direkte til en diskussion med Mike om, hvor vi står lige nu i verden, og hvad mener briterne om det?

Mike Billington: Jeg tænkte, jeg ville præsentere min fremlæggelse under titlen, »*Hvorfor briterne hader Trump*«. Dette er meget vigtigt – Lyndon LaRouche har understreget, at vi ikke vil vinde det her, med mindre vi forstår, at vi har med Det britiske Imperium at gøre – at vi altid har haft med Det britiske Imperium at gøre. Mange mennesker har ment, at LaRouche enten overdrev eller ikke har erkendt, at Det britiske Imperium er brudt sammen for længe siden, men det står nu meget, meget klart, hvad det er, han har refereret til i fyrre år eller mere, og som er, at vi har med et Amerika at gøre, som i vid udstrækning er blevet overtaget af Det britiske Imperium, til en vis grad via Wall Street, men også i nogen udstrækning gennem efterretningsvæsenets og andres operationer. Beviserne herfor hober sig nu op – det er ikke længere sådan, at vi ligesom taler sort sprog om Det britiske Imperiums rolle. Vi ser beviserne vælte frem, ikke kun gennem implikation, men i deres eget navn – briterne indrømmer nu, i eget navn, at de er ude på at rive USA's regering ned; at gennemføre et kup mod USA's demokratiske valgte regering under Donald Trump. Der er mange eksempler på dette; jeg vil nævne nogle få for at give jer en smagsprøve. Londonavisen *The Guardian* har etableret en website, med navnet, »Modstand nu«, som opfordrer alle de amerikanere, der er oprørt over de forfærdelige begivenheder i Amerika; som er ude at demonstrere og måske kaster molotovcocktails; som fodrer pressen med historier om russisk overtagelse af Amerika, som kan gå direkte ind på vore websider og indsamle alle disse informationer for at forbedre folks kendskab til alle disse rædsler med Donald Trump. Alt dette begyndte naturligvis, i offentlighedens øjne, med MI6-agenten Christopher Steeles udgivelse af det 35 sider lange, nu berømte dokument, fuld af absolut sindssyge, opdigtede historier om, hvordan Donald

Trump blev afpresset af russerne, fordi de tog ham på fersk gerning boltre sig med prostituerede, urinere på prostituerede og Gud ved ikke hvad. Og denne Christopher Steele, en MI6-agent, var blevet hyret af det Demokratiske Parti, Obama/Hillary Clinton-netværket, til at udføre dette bedrageri, som de begik; dernæst trådte FBI til og ønskede at fortsætte processen; de tilbød at hyre ham og gjorde det tilsyneladende, betalte ham for et eller andet, vi ved ikke med sikkerhed, hvad. Men dette dokument blev overgivet til FBI og andre efterretningstjenester; de erkendte, at der absolut ingen beviser fandtes for noget af det, men ikke desto mindre lækkede de det; det kom ud i pressen. Det blev grundlaget for at lancere denne, værre end McCarthy, heksejagt, dette kupforsøg, baseret på den idé, at det på en eller anden måde skulle være ikke alene forkert eller upassende, men decideret ulovligt at have nogen som helst kontakt med Rusland. En fuldstændig absurd idé. Som Trump selv mange gange har sagt, det er en god ting at være venner med russerne; tror I, vi ønsker en krig? Det ville blive en atomkrig; er det, hvad I promoverer?

Vi har altså en situation, hvor denne Steele, på trods af miskrediteringen, stadig skal afgive forklaring for Kongressen. Vi har det samme FBI, som grundlæggende set lækkede dette materiale til pressen og ganske åbenlyst siger, vi fik dette materiale fra GCHQ, det statslige britiske kommunikationshovedkvarter; det britiske NSA (overvågningstjeneste); så dette er alt sammen offentligt, ikke længere en hemmelighed; briterne gør, hvad briter gør. Vi skal se på, hvorfor? Hvorfor hader de Trump så meget?

Jeg vil minde folk om, at vi den 20. januar udgav en artikel i *EIR* af Helga Zepp-LaRouche, med titlen, »*The Foreign Power Corrupting U.S. Politics Is London, not Moscow*« (dansk: »**Den britiske efterretningstjeneste afslører sig selv i sine operationer mod Trump**«); og der er nu definitivt blevet demonstreret. Vi har nogle kongresmedlemmer, der tager dette

alvorligt; senator Grassley, en af de mest seniorsenatorer, Republikaner fra Iowa, der leder justitskomiteen i Senatet, har krævet, at FBI udleverer al deres korrespondance, deres efterretninger, alle dokumenter, de har om deres forbindelse til britisk efterretningstjeneste. Dette er vigtigt; jeg vil oplæse, hvad han skrev i sit brev til Comey (direktør for FBI):

»Den idé, at FBI og folk associeret med Clintonkampagnen, skulle betale Christopher Steele (denne MI-agent) for at efterforske den Republikanske nominerede kandidat til præsidentskabet i opløbet til valget, rejser yderligere spørgsmål om FBI's uafhængighed af politik, så vel som også Obama-administrationens brug af lovens håndhævere og efterretningstjenester til politiske formål.«

Dette er alvorligt; dette er alvorlige anklager. Kongresmedlem Nunes, den Republikanske leder af Husets Efterretningskomite, har krævet en høring den 12. marts, der som sine vidner vil have James Comey fra FBI; Mike Rogers fra NSA; John Brennan fra CIA og James Clapper, direktør for den Nationale Efterretningstjeneste. Det bliver ret interessant, for det her er forræderi, vi ser på. Vi ser en udenlandsk regerings samarbejde med korrupte lag i efterretningssamfundet om at gennemføre et kup imod vores valgte regering. Dette er ekstremt alvorlige anklager i stil med forræderi.

Jeg vil nævne endnu en ting. Greb Rusland ind i vores valg? Lad os antage, at det skulle være sandt, hvad det næsten sikkert ikke er, at russerne skulle have været involveret i hackingen af DNC og Podesta-e-mails; hvis de var involveret, hvad gjorde de så? For det første, så er dette ikke national sikkerhed; dette er et partis private e-mails, ikke spørgsmål om national sikkerhed. For det andet, som Robert Parry, en meget erfaren, ret berømt undersøgende journalist, mest berømt for sin afsløring af Iran/kontra-fupnummeret; som han sagde, enhver ægte journalist ville savle over den kendsgerning, at offentliggørelsen af disse dokumenter, uanset, hvordan de blev

offentliggjort, er sande (dokumenterne) – der er ingen, der afviser, at dette virkelig er de e-mails, der viser, at det Demokratiske Parti på ulovlig vis, eller i det mindste imod dets egne regler, manipulerede valget til støtte for Hillary Clinton mod Bernie Sanders, samt andre, alvorlige uoverensstemmelser. Ingen benægter dette; det er alt sammen sandt, det er ikke falske nyheder, men ægte nyheder. De falske nyheder er, at dette ikke bliver grebet af journalisterne som eksempel på den demokratiske proces med at få sandheden ud til det amerikanske folk. Næh, næh; det er en indgriben for at ødelægge den demokratiske proces fra en udenlandsk nation, russerne. Det er ironisk; det er sindssygt, men ironisk.

Jeg vil også nævne, at Lyndon LaRouche og vores organisation er ganske bekendt med denne proces. I en meget virkelig udstrækning, så får Trump 'LaRouche-behandlingen'. Vi kender disse korrupte lag i FBI; vi ved, hvordan de ulovligt og hemmeligt samarbejder med briterne, for sådan var den operation, der blev kørt mod LaRouche tilbage i 1980'erne, som førte til hans, og min og andres, fængsling, på vegne af Bush-administrationen, og af de præcis samme årsager: Lyndon LaRouche havde fremlagt, og Reagan havde vedtaget, et forslag til udvikling af et 'stråleforsvar' (**Det Strategiske Forsvarsinitiativ**) i samarbejde med russerne, for at gøre en ende på galskaben med Kissinger og briternes MAD, Mutually Assured Destruction (doktrinen Gensidigt Garanteret Ødelæggelse), som gik ud på, at russerne og amerikanerne begge havde atomvåben, rettet mod hinanden, parat til omgående at blive affyret; og det er sådan, vi holder verden sikker, ikke sandt? Hvilket vil sige, at vi ikke går i atomkrig med hinanden, for vi ved, at den anden side – at vi også bliver sprængt i luften. Og i mellemtiden kan Det britiske Imperium og dets dumme kæmpe i Amerika gå rundt i verden og føre kolonikrige, som i Vietnam, i hele Afrika og andre steder, hvor vi stopper, før det når fasen med atomkrig. Pointen med dette er selvfølgelig, at det holder verden opsplittet, og dét er Det britiske Imperiums hensigt. Kernen i det er at

forhindre USA i at samarbejde med Rusland; at forhindre Europa i at samarbejde med Rusland; for Imperiet er afhængigt af »del og hersk«, at holde verden opsplittet.

Så den samme proces, der blev udløst imod os, af de samme årsager, udløses nu imod Trump. Som I nok ved, så publicerede vi for nylig et dossier, på treårsdagen for Maidan-kuppet i Ukraine, (**»Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?»**) hvor et neonazistisk kup åbenlyst blev støttet af Obama og Soros og Obamas agent dér, Victoria Nuland, som pralede med, at de havde brugt milliarder af dollar på at skabe anti-russiske NGO'er, på trods af det faktum, at de ledende elementer i demonstrationerne ikke var de fredelige demonstranter, men de nynazistiske grupper, der bar svastika-symboler på tøjet og viftede med portrætter af Stepan Bandera, Hitlers allierede i Ukraine under krigen (2. verdenskrig), og som kørte nedslagtningen af jøderne og polakkerne og russerne. Så dette var altså et kup, der skulle sætte nazister ved magten, støttet af Obama, Soros og andre; og præcis de samme personer er i dag involveret i operationen for at fælde USA's regering, den 'farvede revolution' imod Trump. Og igen, af den præcis samme årsag. I begge tilfælde skete det for at forhindre samarbejde mellem Europa og Rusland; for at forhindre samarbejde mellem USA og Rusland; for dette er kernen i Imperiet, Det britiske Imperium og i realiteten alle imperier, som på sæt og vis blot er ét og samme imperium, lige fra tiden med Det romerske Imperium, Det venetianske Imperium, Det byzantinske Imperium og sluttelig Det anglo-hollandske Imperium; det er i virkeligheden den samme kernegruppe, bestående af finansiell magt over finanserne og handelen på globalt plan ved at holde folk i krig med hinanden, så de ikke gør indsigelse, så ingen kommer sammen om at gøre oprør mod imperiepolitikken, der kontrollerer de globale finanser og den globale handel.

Det jeg ville frem til, er, at kuppet imod USA igen sker af disse samme årsager. For i den ultimative opdeling af verden,

bruger imperiet etniske opdelinger og religiøse opdelinger, og kamp om territorier og den slags ting, for at holde folk opdelte. Men den helt store opdeling er Øst imod Vest; den store opdeling er at bevare det 'demokratiske, frie Vesten', og det stadig 'diktatoriske, kommunistiske Øst' med Rusland og Kina; hold dem adskilte for enhver pris. Dette er grundlaget for, at vi kan forhindre, at nationer kommer sammen, hvilket én gang for alle kunne tilintetgøre selve ideen om imperium.

Hvad er så 'ideen om imperium'? Det er begrebet 'del og hersk', det er geopolitik versus win-win; dette er sandt nok. Men det er faktisk mere fundamentalt end som så. Det er grundlæggende set en opfattelse af mennesket som værende dyrisk af natur. Det er opfattelse af mennesket, der følger den darwinistiske idé om, at mennesket ikke er forskelligt fra dyrene; og Darwins teori om, hvordan dyr udvikles, er også forkert. Hans argument om, at dyreverdenen kun kan overleve gennem den bedst egnedes overlevelse, er forkert; men ikke desto mindre sagde han og hans samfundsdarwinistiske venner – Spencer osv. – grundlæggende set, at dette er menneskets natur. Dette er det menneskelige samfunds natur – den bedst egnede overlever; nogle mennesker fødes stærke, og disse stærke mennesker må kunne overvinde de svagere. Så kan de overleve i en verden med én imod alle; et eksistentiaalistisk helvede med én imod alle andre. Dette er kernen i Det britiske Imperium; de afviser totalt ethvert begreb om, at der kan findes fælles mål for menneskeheden, at der kan findes en win-win-politik, som Xi Jinping siger. Eller menneskehedens fælles mål, som Helga Zepp- LaRouche ynder at kalde det. Det bliver afvist. Hvis man tænker på Darwins ideer om evolution, så er de tydeligvis forkerte, først og fremmest, fordi de er baseret på ideen om, at ting udvikles ved at overvinde, besejre, nogen, der udgør en trussel mod én.

Men, hvor kommer evolutionen fra; hvad er den oprindelige forandring, som dernæst skaber den bedst egnedes overlevelse? Det er ubesvaret; og dette er naturligvis noget, som hr.

LaRouche i mange, mange år har talt om, og han har i særdeleshed refereret til den russiske videnskabsmand, Vernadskij. Som påpegede, at det biologiske univers blev foregået før livet, før biotiske handlinger, af et univers, som ikke desto mindre var under udvikling. Hvad fik det til at udvikle sig? Det var ikke den bedst egnedes overlevelse. Var det jerns overlevelse på bekostning af stål eller guld? Der findes en lovbundethed i universet, der tenderer mod udvikling hen imod højere og højere koncentrationer af energi; energigennemstrømningstæthed, der skaber betingelser, ved hvilke love af en højere orden kan finde sted. Hvilket sluttelig, med klorofyl, førte til fremkomsten af liv, og sluttelig, på samme måde, gennem positiv udvikling, ikke ud fra den negative udvikling med den bedst egnedes overlevelse, men en positiv udvikling, der, med den sluttelige fremkomst af dyr, og især af mennesket, går frem mod højere og højere koncentrationer af muligheden for at få en forøgelse af den relative befolkningstæthed, baseret på en højere evne til at organisere universet omkring visse principper (love). Og, hvad der er vigtigere, når man når til menneskehedens trin, så har man her at gøre med en art, der er i stand til at *undfly* det, Darwin så på; for vi er, ulig dyrene, ikke bundet og må leve inden for de begrænsninger, naturen frembyder, og den føde, som står til rådighed for os. Men vi har faktisk et intellekt. Vi er i stand til at se fremtiden, hvilket dyr ikke kan, og vi er i besiddelse af den kreative evne til at opdage universets love, hvilket gør det muligt for os dernæst at *organisere* dette univers; at skabe betingelser, hvor vi har højere og højere levestandarder med en større befolkningstæthed, og så fremdeles.

Dette er, hvad briterne afviser. De kunne muligvis acceptere det for sig selv, for at bevare deres egne udviklinger; men selve ideen om – for eksempel Malthus' argument – endnu en britisk, »genial«, sindssyg tilhænger af folkemord – hvor han siger, at der er en grænse for den menneskelige befolkning, fordi vi vil løbe tør for resurser. Men vi vil *aldrig* løbe tør

for resurser! Enhver opdagelse, mennesket har gjort, det være sig elektricitet af Ben Franklin, eller stråling af parret Curie, eller kernereaktioner, som Einstein opdagede; hver af disse opdagelser omdefinerer, hvad vore resurser er. Det eksempel, vi altid bruger, er, at, med fusionskraft bliver havvand en resurse. Og endnu bedre resurser såsom helium-3 på Månen, der kan sikre menneskeheden brændsel i al evighed, stort set. Vi omdefinerer vores egen eksistens. Og dette er en *human* idé om mennesket, i modsætning til det britiske, *dyriske* imperiebillede af mennesket, der retfærdiggør, at man, ikke alene mand og mand imellem, men nationerne imellem, har ret til grundlæggende set at have et slavesystem, et imperiesystem.

For at vende tilbage til den politiske side af dette, så, som jeg sagde: Det britiske Imperiums grundlæggende opdeling [af verden] har, rent historisk, været opdelingen af Øst vs. Vest. Rudyard Kipling, en af den britiske imperieperiodes genier, havde et berømt mundheld, der lød, »Øst er Øst, og Vest er Vest, og aldrig skal de tvende mødes«. De er nærmest to forskellige arter. Man kan selvfølgelig ikke tale om en underlegen art, i Asien, iflg. Rudyard Kipling, der faktisk *lovpriste* den britiske Rajah for at »bringe civilisationen« til inderne.

Jeg vil gerne påpege, at en ny bog er blevet udgivet inden for de seneste dage eller uger af Shashi Tharoor. I har sikkert hørt om ham. Han er en meget fremtrædende person, der i øjeblikket er parlamentsmedlem i Indien, en diplomat, en meget veluddannet mand, der har lanceret et totalt angreb mod briterne. Han har netop udgivet en bog med titlen, *Inglorious Empire: What the British Did to India* (Skammelige Imperium: Hvad briterne gjorde mod Indien). Han påpeger, blandt andet, at ideen om, at briterne [med britisk accent] i det mindste bragte en statsforvaltning og civilisation til de tilbagestående indere. Tharoor påpeger, at i 1700, før den totale, britiske overtagelse, var Indien den rigeste nation i

verden. Landet havde, iflg. ham, 27 % af verdens globale BNP; hvorimod briterne havde 1,8 %. Jeg ved ikke, om dette er sandt; jeg har endnu ikke læst hans bog. Men, han påpeger imidlertid noget, jeg *ved*, er sandt, nemlig, at, under briterne, sultede 35 millioner mennesker ihjel [i Indien] på ét år, i 1837, alt imens briterne udskibede hvede og andre fødeemner ud af landet, tilbage til Storbritannien. Det britiske argument var, at »vi ikke griber ind over for udbrud af hungersnød, for udbrud af hungersnød er naturens måde at give udtryk for grænserne for befolkningsstørrelsen. De er blevet overbefolket, og naturen trådte til for at udtynde den menneskelige hjord. Vi er trods alt moralske mennesker i Det forenede Kongerige, og vi tror på det moralske i kontrakter. Og at bryde en kontrakt om at sende hvede tilbage til Det forenede Kongerige ville være *absolut umoralsk*, blot fordi 35 millioner mennesker er ved at sulte ihjel.« Dette er ægte citater. Det er ikke noget, jeg finder på. For øvrigt påpeger Tharoor også, at 3,4 million mennesker døde under Winston Churchill. Han sammenligner Churchill med Adolf Hitler – en meget passende sammenligning.[1]

Så er der Opiumskrigen; jeg behøver ikke at gennemgå det. Jeg tror, at folk ved, at de forsøgte at formidle rent historisk, at Opiumskrigen handlede om, hvem, der kontrollerede opiummet. Langt fra. Dette var krige, som briterne lancerede for at ødelægge den kinesiske regering, der modsatte sig, at de bragte opium fra deres (englændernes) indiske rajaher, for at ødelægge Kinas befolkning, med det formål dér at gennemtvinge en lignende magt.

I dag ser vi præcis det samme. Vi kan ikke tænke på dette som tørre historietimer. Jeg ville have medbragt en bog, *Dope, Inc.*, men det glemte jeg – den bog, som vi første gang udgav i 1980'erne, ved navn *Dope, Inc.: The British Opium War against America*. Den er udkommet i flere udgaver, med den sidste, *Britain's Opium War Against the World*. De samme banker, der blev etableret i Hongkong for at køre opiumskrigen – Hong

Kong and Shanghai Bank, Standard and Chartered, Jardine Matheson-bankerne – disse samme banker gør det stadig i dag. Da HSBC blev taget i at hvidvaske narkopenge for et titals milliarder af dollars fra Colombia og Mexico ind i USA, sagde Obama-administrationen, »Der er ingen, der skal i fængsel. Vi smækker dem over fingrene, en lille bøde, og så kan de fortsætte deres arbejde med at handle med dope«; for *dope er den største forretning i hele verden*. Her i denne udsendelse har vi tidligere diskuteret det faktum, at lederen af FN's afdeling for narkotika [Eksekutive direktør for FN's Afdeling for Narkotika og Kriminalitet (UNODC)], Antonio Maria Costa, har fastslået den pointe, at, i disse kriseperioder, var disse banker *afhængige* af likviditeten fra narkohandelen; og i realiteten, hele tiden. Det er den største forretning i verden.

Som I ved, så, mens Obama legaliserede narkotiske midler i hele USA, støttede han åbenlyst både de nationale regeringer, der støttede narko, som i Colombia, hvor de underskrev en såkaldt »fredsaftale« med FARC, der ikke var andet end et kokain- og marihuanakartel; men han sørgede også for, at bankerne fik lov at fortsætte med uformindsket styrke, for det er dér, dope-forretningerne rent faktisk køres.

Nu har vi Trump, der fører en krig mod narko; endnu en årsag til, at briterne hader Trump, som de hadede LaRouche. Som I ved, så lancerede LaRouche en organisation ved navn Anti-Drug Coalition, der udgav et blad, der hed *War on Drugs*. Nu har Trump erklæret krig mod narko. Han har sat en general, general John Kelly, som chef for Homeland Security, og som er meget godt bekendt med narkokrisen og har aflagt forklaring for Kongressen om, at kun 20 % af den narko, der krydser grænsen fra Mexico, tages på dette tidspunkt; og en justitsminister, Jeff Sessions, der har tilbragt hele sit liv med at kæmpe imod denne legalisering af narko. Dette falder ikke i god jord hos briterne, kan jeg love jer for.

Til sidst vil jeg nævne, hvad Jason vil fortsætte med, og som

er, at, på hele banksiden af dette, så *foragter* de britiske, monetære systemer Hamiltons kreditsystem, som beror på kredit [modsat penge]. Penge er dumme; og det er, hvad briterne ønsker, folk skal være, *dumme*. De vil have et system baseret på penge, så bankerne kontrollerer strømmen af penge, og så pengene kan bruges til hvad som helst, der skaber profit, det være sig kasinoer eller horehuse. Ulig kreditsystemet, der blev etableret af Aleksander Hamilton og brugt af vore bedste præsidenter, kredit, der har en vision, der har en idé om fremtiden, hvis formål er at skabe noget, at skabe en bedre verden, at rent faktisk have blikket rettet mod fremtiden og forandre nogle ting på en måde, der er til gavn for befolkningens almene vel.

Jeg tror, at dette ligesom udstikker et miniaturebillede af Det britiske Imperiums Helvede, hvorfor de hader Trump. Netop nu er vi, måske for første gang i historien, i en position, hvor imperium kan afskaffes; muligvis for altid, hvis det lykkes os at skabe den form for kreative betingelser for menneskeslægten, der er baseret på menneskehedens fælles mål.

Og nu over til Jason.

Jason Ross: Det, du netop har gennemgået, Mike, gør det virkelig meget klarere, hvorfor der er så meget opposition til det potentiale, vi har netop nu, som virkelig er enormt. Nogle mennesker siger, at det Demokratiske Parti nu er en ulmende ruin. Det er en ret god beskrivelse af det, synes jeg. At de, i stedet for at tænke på, hvilken politik, de bør forfølge, hvad deres mission burde være, så er det blevet til en masse beskyldninger mod Rusland for alt muligt. Dårligt vejr? Giv Rusland skylden. Dårligt valgresultat? Giv Rusland skylden. Hacking af valget? Præsidentvalget var én. Hvad med Senatet? Hvad med Huset? Hvad med delstatskongresserne? Hvad med guvernør-skaberne i hele landet? Dette var generelt set ikke noget godt valg for det Demokratiske Parti.

Tænk på de muligheder, der *kunne* være, mht. at samarbejde med

Trump-præsidentskabet om initiativer, der nu er mulige. Lad os tage et eksempel. Dette er et klip fra pressekonferencen i går med Det Hvide Hus' pressesekretær, Sean Spicer. Manden, der stiller spørgsmål, er Newsmax' John Gizzy. Det handler om præcis den form for samarbejde, som burde finde sted. Lad os høre:

John Gizzy: Tilbage under mødet og Deres åbningstale om bankerne, i den sidste kampagne, førte kandidat Trump en hård kampagne for en genindførelse af Glass/Steagall-loven, som ville opsætte en barriere mellem kommercielle banker og store investeringsbanker. Den blev selvfølgelig ophævet i 1999, ophævelsen underskrevet af præsident Clinton. Senator Sanders førte også valgkampagne over dette, bemærkede, at det var i Republikanernes valgplatform i Cleveland, og sagde i december, at han med glæde ville arbejde sammen med Trump-administrationen om genindførelse af Glass-Steagall.

Er der planer om, at præsidenten skal mødes med senator Sanders? Og er en ophævelse [han ville have sagt »genindførelse«] af Glass-Steagall på hans dagsorden?

Sean Spicer: Der er ingen aktuel plan om at møde ham. Jeg er sikker på, at, som han har gjort med flere andre kongresmedlemmer på begge sider af midtergangen, et møde vil blive aftalt på et tidspunkt. Vi har ikke noget på bogen lige nu, men hør, han har vist – og jeg mener i dag, eller i går, var endnu et eksempel; i dag endnu et eksempel – hans beredvillighed til at række over midtergangen, hans beredvillighed til at se til begge kamre, og ikke blot i erhvervslivet, men også fagforeninger og andre industrier, hvor vi kan finde fælles jordbund. Jeg mener, at, hvis senator Sanders og andre ønsker at arbejde med Det Hvide Hus inden for områder, om måder til at forbedre finansindustrien, så vil vi gøre det.

Gizzy: Er I stadig forpligtet over for at genindføre Glass-Steagall?

Spicer: Ja.

Ross: Der var det! Det er atter blevet bekræftet ved en pressekonference i Det Hvide Hus, at Trump officielt har støttet Glass-Steagall. Dette er den mest afgørende lov, der kan få vort land på fode igen. Vi er meget glade her i LaRouchePAC; vi har netop udgivet en digital version af en brochure om *LaRouches Fire Love og Amerikas Fremtid på Silkevejen*. Det kan vi se på nu. Den vil også blive udgivet på tryk for at komme ud i landet i titusinder af eksemplarer. Det, vi her har sat sammen, er en **introduktion**, en gennemgang af, hvor vi står i verden lige nu, og en detaljeret gennemgang af politikken for LaRouches Fire Love.

De, der har fulgt vores webside, eller hvis man er en nytilkommen, kan dette være en introduktion. Hr. LaRouche udgav i juni 2014 et politisk program, **»Fire Love til USA's omgående redning«**, som, tilføjede han, »ikke er en valgmulighed, men en uopsættelig nødvendighed«. Når vi ser på disse love, når vi ser på den idé, der udgør den overordnede ledetråd, så ser vi, at der er en idé om, hvad det vil sige at være menneske. Dét er nøglen til dette. Hr. LaRouche diskuterer dette mod slutningen, efter at have forklaret, hvad de Fire Love er for love. Han beskriver Vernadskijs anskuelse (faktisk LaRouches egen anskuelse) af, hvad det vil sige at være menneske – om mennesket og skabelsen. Han forklarer, at der er en idé, som man må forstå, når man tænker på økonomi set fra et menneskeligt standpunkt.

Som Mike fremhævede, så er resurser for menneskene ikke noget, vi finder i den vilde natur, ligesom en ko, der vandrer rundt og leder efter græs eller noget kløver at spise. Vi *skaber* resurser. *Vi er den eneste art på Jorden, der skaber resurser.* Faktisk, så er de fleste af de resurser, som vi benytter i dag, de fleste af de resurser, som vores liv foregår omkring, de fleste af de betingelser, som vi lever i, skabt, det er et menneskeskabt miljø; det er menneskeskabte resurser.

Tænk på alt det, der er en del af dit liv på daglig basis. Tænk på elektriciteten; tænk på de materialer, du kommer i kontakt med. Disse er for det meste slet ikke naturlige i den forstand, at de ikke er naturlige for en biologisk organisme som mennesket. Det vil sige, de er ikke resurser for lad os sige en flok chimpanser, eller sådan noget. Elektricitet, som vi frembringer ved hjælp af kul; ved at tage et klippestykke fra jorden og forvandle det til elektricitet, som vi kan overføre gennem tynde ledninger og bringe ind i hjem og foretagender og fabrikker for at skabe bevægelse, for at bringe lys, kommunikationer, varme, afkøling, alle disse ting. Dette er en resurse, vi har skabt. Resursen uran; et klippestykke i jorden, der nu er en kilde til utrolig energi for os. De materialer, som vi bruger – metaller, substanser, der aldrig har eksisteret nogetsteds på Jorden, undtagen når vi skaber dem; plastik skabt af olie. Man finder ikke plastik nogen steder i Jordens skorpe; man finder olie. Aluminium, metallet, findes ikke på planeten – undtagen måske på en meteorit; aluminium er en ren, menneskelig skabelse. Der findes intet, ikke så meget som et gram af det i Jordens skorpe. Så vi skaber resurser.

Når vi opererer økonomisk på den måde, der er karakteristisk for den menneskelige art som helhed over lang, historisk tid, over økonomisk tid, kan vi få enorm udvikling og omskabe vores forhold til naturen. For at gøre dette, er der nogle skridt, der kræves; nogle aspekter af lovgivning og nogle specifikke forslag til en politik. I denne brochure om Amerikas rolle i Silkevejen gennemgår vi de fire aspekter af LaRouches Fire Love. Det første skridt er en genindførelse af Glass-Steagall; dette er den afgørende lov, som I netop hørte blev rejst som et spørgsmål under pressekonferencen i Det Hvide Hus. Dette var Roosevelts politik, der opdelte bankerne i kommercielle banker og investeringsbanker; som gjorde det muligt at få udlån ud til realøkonomien på en sikker måde. Hvor banker kun var engageret i typiske lån og ejendomslån og den slags ting; ikke i spekulativ investering. Når banker gør det, kan

regeringen forsikre dem. Med Glass-Steagall genindført vil vi gøre det muligt at få finansiering derud til langfristede projekter. Som de grafiske kort i dette afsnit indikerer, har vi haft en enorm mængde – billioner af dollars; jeg mener, det var \$4,5 billion fra Federal Reserve (USA's centralbank), og lige så meget eller mere fra den Europæiske Centralbank. Enorme mængder penge er blevet skabt og sat ind i banksystemet; og næsten ingen af dem kommer ud i realøkonomien.

Så hvis man skal forsøge at finansiere en økonomisk genrejsning, hvis man forsøger at skaffe kredit til langfristede projekter, som at genopbygge dæmningerne, der er forfaldne i hele landet; som at påbegynde byggeriet af et højhastighedsjernbanenet; dette er projekter, der koster billioner. Men, billioner af dollars er blevet smidt ind i banksystemet, og de er ikke gået til noget; de bliver bare dér. Med Glass-Steagall gør vi det muligt for banksystemet igen at agere på en langsigtet måde; og vi skiller os fra disse bankers bankerot. Lige nu er hele banksektoren ved at nedsmelte totalt; en smule mere i Europa, ser det ud til, end her, men det er en offentlig hemmelighed. Dette banksystem vil ikke eksistere ret meget længere i verden. Hvad skal erstatte det; og hvad vil grundlaget for den måde, dette nye banksystem opererer på, blive?

Dette bringer os til den anden lov; en ny nationalbankinstitution. Alexander Hamiltons principper, det, han gjorde som grundlaget for økonomi – og i den digitale brochure kan I finde links, hvor I selv kan læse Alexander Hamiltons hovedrapporter til Kongressen. De er tilgængelige. Det er ting, der er et virkeligt højdepunkt i økonomisk fremgangsmåde. Vi gennemgår, hvordan en ny nationalbank ville operere. Dette er virkelig afgørende. For at gøre det muligt at få langfristede investeringer til billioner af dollars, må vi have en ny fremgangsmåde. I har måske hørt i pressekonferencen, hvis I lyttede til det hele, at et tema

gentagne gange tages op fra Det Hvide Hus lige nu, uheldigvis; det er ideen om partnerskaber mellem det offentlige og det private. At dette skulle være måden, hvorpå de billioner af dollars til infrastruktur, som præsident Trump har krævet, kan finansieres. Det vil ikke fungere; det vil ikke fungere. For det første, med mindre man får Glass-Steagall, så vil man ikke få en sådan finansiering; men et andet aspekt er, at offentlige/private partnerskaber kræver projekter, som man kan investere i, som direkte vil tilbagebetale investeringen. Et offentlig/privat partnerskab for at restaurere LaGuardia Lufthavnens terminaler; OK, det kunne måske tiltrække finansiering.

Men hvad med projekter, der ikke vil betale sig tilbage i flere årtier? Hvad med et nationalt højhastighedsjernbanenet? Hvad med byggeri af nye kraftværker? Hvad med investering i langfristet forskning og udvikling, såsom rumprogrammet? Det er her, hvor der ikke kommer en direkte tilbagebetaling, at der er en specifik, unik rolle, som skal spilles gennem et nationalbanksystem; hvor nationens forøgede produktivitet som helhed er tilbagebetalingen, så at sige. Ved at dirigere investeringer på måder, der gør hele nationaløkonomien mere produktiv, så er der faktisk ingen omkostninger ved at opbygge infrastrukturen. USA's transkontinentale jernbane kostede noget mht. den fysiske indsats, det krævede at bygge den; men indkomsterne for denne investering, [var] den nye nationaløkonomi, som den skabte. Den nye *nation*, som den skabte, hvor man kunne rejse fra kyst til kyst på under en uge, i modsætning til de tre uger, som det ville have taget før. Man skulle tage til Panama over land, og dernæst fortsætte med skib op igen til USA's vestkyst. At få en jernbaneforbindelse i stedet forandrede nationen rent samfundsmæssigt; den forandrede nationen økonomisk på en dybtgående måde. Udviklinger kunne nu finde sted; økonomi var mulig. Adgang til forsyninger og materialer og markeder og ideer og infrastruktur; dette udvidedes.

Så igennem et nationalt (statsligt) banksystem gør vi det muligt at tiltrække den form for kredit, der eksisterer rent potentielt, og dirigere den til projekter, der har langsigtet gavn og tilbagebetaling. Og vi bliver ikke bundet af at lede efter måder, hvorpå disse projekter kan omsættes til penge; hvilket er en afgørende fejl ved synspunktet om offentlig/privat partnerskab. Ofte, hvad disse ting gør, er, at de tjener penge på allerede eksisterende programmer ved at privatisere dem og så få brugerbetalingen eller indkomsten fra dem. Så vi må have en ny nationalbank. De \$1 billion, som præsident Trump har nævnt, er alt for lidt.

For et par uger siden mødte jeg lederen af det Amerikanske Selskab for Civilingeniører. Det var dagen efter talen om nationens tistand (28. feb.), hvor Trump havde gentaget sit krav om \$1 billion. Denne ingeniør sagde, »Det er ingenting! Det er ingenting, sammenlignet med, hvad vi har brug for«. Det Amerikanske Selskab for Civilingeniører har udgivet deres rapport, der siger, at vi har brug for \$3,6 billion i investeringer blot frem til 2020. Og det er uden tanke for sådan noget som et helt nyt højhastighedsjernbanenet; det er kun til reparationer og til at få vores infrastruktur op i en anstændig form. Så med de enorme mængder, der er involveret, så er dette ikke noget, der vil få nogle mennesker til at udstede nogle lån til rentesatser, man vil have råd til. Det vil blive gennem national kredit på Hamiltons måde; og vi gennemgår [i brochuren], hvordan vi får dette til at ske.

Dette bringer os frem til den tredje lov, som vi diskuterer. At, når man investerer kredit, så må man have en måde, hvorpå man kan måle, om man forøger produktiviteten. Hvad er standarden for produktivitet i en nationaløkonomi? Er standarden for økonomisk værdi, at man tjener penge? Er det, at man sætter noget til salg, som folk er villige til at betale for? Det kan det ikke være! Folk betaler for alle mulige værdiløse ting; folk begår fejltagelser, når de bruger penge. Ideen om, at penge er et mål for værdi, er simpelt hen

usand. Den måde, som LaRouche ser dette på, er i stedet med ideen om en økonomisk platform. At, når vi går til et højere niveau af energi, for eksempel, en højere kilde til energi, så har vi ikke alene mere af en energiresurse, men den lader os også gøre nye ting. På denne grafiske fremstilling [Fig. 1] ser man overgangen fra træ til kul, som fandt sted hen over en 50-årig periode fra 1850 til 1900. Kul er mere praktisk end træ, for man kan gøre en masse fine ting med træ, som man ikke kan gøre med kul; såsom at lave møbler eller bygge et hus. Man bygger ikke et hus med kul. Men kul lader én gøre nye ting. Olie og naturgas er mere energitætte; de lader én gøre nye ting – forbrændingsmotoren, elektricitet, flyvning. Man vil ikke have en flyvemaskine, der flyver på kul; og slet ikke på træ. Så kommer det potentiale, man kunne have for nutiden – fission, fusion; højere energiniveauer, der er tusinder, ja hundrede tusinder af gange mere kraftfulde end den kraft, der er tilgængelig i kemiske substanser.

Her ser man et eksempel fra før den transkontinentale jernbane [Fig. 2], hvor man ser, hvordan rejsetiden fra New York var forskellig fra 1830 til 1857. Hvordan vejbyggeri, men faktisk for det meste udvidelsen af jernbanen, gjorde det muligt at integrere denne del af nationen på en langt tættere måde. Tænk på denne storslåede, nye idé, du har fået; en ny måde at gøre tingene bedre på. Kan man tjene flere penge, hvis man kan udskibe ens varer længere og hurtigere og lettere? Selvfølgelig. Men tænk over det, det betyder, at en god idé, en bedre måde at gøre tingene på, kan spredes lettere. Folk kan lettere bevæge sig rundt. Vi er ved at blive en ny slags nation.

Når vi tænker på den form for platform, som vi skaber, så må vi først og fremmest tænke på, hvad vores energikilde er. Hvad er vores evne til at forandre naturen, så den passer til vore behov og vore forhåbninger for fremtiden? Og det er hævet over enhver tvivl, at de største fordele, den største chance for at opnå dette, ligger i fusionskraft. Mængden af potentiel energi

i fusion er bogstavelig talt over en million gange over det, man får fra kemisk energi. Sidstnævnte vil ikke forbedres gennem større effektivitet, med bedre gasturbiner eller sådan noget; det er simpelt hen forskellen mellem de elektronbindinger, der holder et molekyle sammen, versus det, der foregår i en atomkerne, som holder den sammen. Energimængden i en atomkerne er simpelt hen over en million gange større end de elektriske bindinger, der holder et molekyle sammen.

Som Mike nævnte, så bliver deuterium i havvand til en resurse; bliver til et brændsel for fusion. Bliver til et vidt udbredt tilgængeligt fusionsbrændsel, i modsætning til den form for geopolitik, vi ser i dag, mht. adgang til energiresurser. At energi til at blive til en virkelig art, der rejser i rummet, kun vil fremkomme med fusionskraft. Hvis det tager flere måneder at komme til Mars, er det ikke rigtigt under ens kontrol. Hvis det er umuligt at afbøje en asteroide, der vil tilintetgøre alt liv på Jorden, fordi man ikke kan nå den i tide; tænk på den grundlæggende set uendelige værdi, det har at have udviklet fusion.

Det, vi dækker i denne brochure, er i sin kerne en idé om, hvad det vil sige at være menneske. Vi afslutter med en forståelse af, hvad denne menneskelige identitet er; hvad kreativitet er; og hvordan den bliver angrebet. De britiske angreb, som Mike netop har fortalt om, og som eksplicit ses inden for områderne af politik eller i Opiumkrigen, i felterne som militæret eller økonomi. Det eksisterer også i kulturens verden, i videnskabens verden, i de kulturelle forandringer, vi har set i løbet af de seneste 100 år eller så; med omdefineringen af videnskab, der begyndte omkring år 1900, hvor Bertrand Russell – i en æra, hvor Planck og Einstein var i færd med at revolutionere verden – forsøgte at dræbe videnskaben og forvandle den til matematik. Denne britiske intrige var utroligt succesrig; som det i dag bevidnes af den totale beundring for ideen om kunstig intelligens, for

eksempel. Folk forstår ikke naturlig intelligens; hvad det vil sige at være et skabende menneske.

Dette aspekt er noget, som universet responderer på. Vore opdagelser er aldrig fuldt ud korrekte; vi ved aldrig alting fuldt ud. Men de opdagelser, vi kan komme frem til, har stadig en voksende magt over naturen; på trods af, at de aldrig helt er ligesom, aldrig helt indfanger essensen af, hvordan universet fungerer. Det faktum, at denne aftagende ufuldkommenhed korresponderer til en voksende magt, uden nogensinde helt at få alting rigtigt, mener jeg taler stærkt for det faktum, at det er en skabende *proces* i sig selv, som er en fællesnævner mellem vort intellekt og universet som helhed. Hvis vi kan få adgang til dette, er de økonomiske potentialer uendelige. Vi kan udvikle fusion som en energikilde; vi kan revolutionere vores forhold til råmaterialer. Vi kan gøre en ende på truslen om tørke ved at udvikle kontrol over vandcyklussen; på samme måde, som vi ikke blot håber på, at der vil vokse noget mad i vores køkken, som vi kan spise. Vi sår og planter mad, vi har landbrug, vi transporterer det. Vi kan udvikle et lignende forhold til vand, hvor vand er noget, vi transporterer, hvis det er nødvendigt; at vi kan ændre vejret, hvis vi kan styre det; at vi tager direkte fra havene, når det behøves. Vi kan virkelig transformere os selv som art; og vores nuværende potentiale er virkelig enormt. Med åbningen for samarbejde med Rusland, som vi ser fra Trump-administrationen, med møder mellem militære topfolk i USA og Rusland. Med den forestående konference om Bælt & Vej-initiativet i Beijing i maj, som vil være en virkelig chance for USA til at ophøre med at spille en fjendtlig rolle over for dette Nye Paradigme, som under Obama og Bush; og i stedet gå med i det og give en særlig form for lederskab, som faktisk kun kan komme fra USA. En unik form for potentiale, som vi kan tilbyde verden, som i rummet, som i fusion, og som i andre ting.

Har du noget at tilføje?

Billington: To korte bemærkninger. Med hensyn til national bankpraksis, slog det mig, da du talte om det, at vi har hørt fra folk i USA's regering, der har været involveret i at forsøge at få kinesiske investeringer til USA, at de altid løber ind i det anti-kinesiske, anti-russiske, neokonservative hysteri i Kongressen, så snart, det drejer sig om et større projekt. De siger, »Åh, nej, vi kan ikke lade kineserne få dit og dat«. Men de sagde til os, at kineserne selv ville være absolut lykkelige for at tage deres enorme reserver i amerikansk statsgæld, der nu intet indtjener med de nulrentesatser, der anvendes; og, da de ikke så godt, projekt for projekt, kan sætte dem i noget i USA, da at sætte dem ind i en nationalbank – en infrastrukturbank – hvor de sandsynligvis ville få et højere afkast. Men, hvad der er vigtigere, så ville disse penge komme ud at arbejde; de ville komme ud at arbejde for at opbygge en nation. Ikke deres nation i dette tilfælde – vores; hvilket, som civilingeniørfolkene sagde, vi har desperat brug for. Så kapitalen, ud over at generere national kapital, så er der institutioner i verden, der ville være mere end villige til at sætte kapital ind i en sådan bank; som bliver forvandlet til faktisk rigdom. Pengene udgør ikke værdien; værdien ligger i infrastrukturen, i transformationen af naturen, der finder sted som følge af en kreditpolitik, der kommer fra en nationalbank.

Og ellers vil jeg blot gentage, at dette er et tidspunkt i historien, hvor vi, faktisk for første gang, har chancen for at tilintetgøre ideen om imperium. Helga Zepp-LaRouche siger ofte, at folk vil sige, »Det er en ønskedrøm; den menneskelige natur er trods alt ond. Der vil altid være onde mennesker«. Jo, selvfølgelig; men pointen er, at vi står på randen af, at menneskeheden som helhed kommer ud af barndommen – bliver voksen. I stedet for søskende, der skændes med hinanden og kaster spaghetti efter hinanden, så har man en verden, der anerkender den andens fordel – som det blev sagt ved den Westfalske Fred – og ideen om, at vi kan lære at mestre de

store kulturer på Jorden; det være sig den konfucianske kultur, Gupta-kulturen eller Abbaside-kalifatet i Bagdad. At vi forstår, at Jordens store kulturer alle har perioder med storhed og perioder med mørke tider. Men ved at række ud for at finde disse store øjeblikke i alle kulturer, har vi potentialet til at skabe en verden, hvor ideen om den darwinistiske bedst egnedes overlevelse kan blive smidt på historiens skrotbunke; og vi begynder rent faktisk at have muligheden for, at alle mennesker kan opleve deres virkelige menneskelighed – deres skabende evner til at gøre noget, der vil få varig værdi for menneskehedens fremtid.

Der står vi. Vi har denne mulighed i vore hænder. Folk må lære at bryde gennem pessimisme, kynisme, frygt, og erkende det enorme potentiale, som vi har lige foran os, i vore hænder på dette tidspunkt i historien; og leve op til dette ansvar, og til denne enorme chance.

Ross: Storartet! Vi viser websiden endnu engang på skærmen, så I kan finde vores rapport om Amerikas rolle i den Nye Silkevej. Hvis I lytter, så er det lpac.co/us-joins-nsr for den Nye Silkevej. Nyd rapporten! Jeg håber, den er til hjælp i jeres organisering.

Se digital brochure: LaRouche's Four Laws and America's Future on the Silk Road

1] Se: TEMA: BEFOLKNINGSREDUKTION: »Briterne sultede flere end 60 millioner indere ihjel, men hvorfor?«

POLITISK ORIENTERING den 9. marts 2017: Russisk og amerikansk militær samarbejder åbent i Syrien. Britisk kampagne imod Trump afsløret.

Med formand Tom Gillesberg:

Lyd:

Hvad der står på spil med Obama/briterne kupforsøg mod Trump

Leder fra LaRouchePAC, 8. marts, 2017 – I et ekstraordinært velkomment syn siden tirsdag er amerikanske og russiske militærstyrker mødtes og har patruljeret næsten side om side – tydeligvis koordineret – uden for byen Manbij i Syrien, hvor de har sikret roen omkring denne by, mens russiske styrker leverer nødhjælp til byen. Denne begivenhed følger efter samtidig russisk og amerikansk bombing af ISIS uden for Palmyra, mens syriske styrker drev ISIS ud af samme by; samt et trevejsmøde mandag mellem amerikanske, russiske og tyrkiske stabschefer og deres stabe, om krigen i Syrien.

Amerikansk-russisk samarbejde imod international terrorisme

finder sted i virkeligheden i Syrien; en begyndelse.

Det er ironisk, at den mest prominente mediedækning af udviklingen i Manbij – med fotos og et billede fra 1945 af amerikanske og russiske tropper, der hilser hinanden ved Elben ved besejringen af Hitler – kom i Londonavisen *The Times*. Det er dette samarbejde, ikke alene mod terrorisme, der har gjort det britiske sikkerheds- og efterretningsestablishment, og de politiske kredse omkring Obama, rasende. Det har fået dem til at forsøge at tvinge præsident Trump ud af embedet »ved tilbagetrækning eller rigsretssag«, som en ven til Barack Obama sagde til Londonavisen *Daily Mail*. Det har endda ført til, at nogle britiske, tyske og franske »ledende medier« offentligt har diskuteret et mord på Trump. Og det har fået nogle Demokratiske ledere – dem, der nægtede at tillade snak om rigsretssag, da Cheney og Bush havde kastet sig ud i en katastrofal Irakkrig ved at lyve for Kongressen og FN – til at arbejde på at anlægge en rigsretssag mod præsident Trump, for at have *modsat sig* krigskonfrontation med Rusland.

Det, der står på spil, er et langt større løfte end samarbejde imod terrorisme. Kinas udenrigsminister Wang Yi udtalte atter den 7. marts, at hans lands mål er samarbejdet mellem USA, Rusland og Kina om, ud over at stabilisere verden, at skabe en global, økonomisk, teknologisk og videnskabelig udvikling. De moderne infrastrukturprojekter, som Kina har initieret i 60 lande langs den »Nye Silkevej«, tilbyder en »platform for de mest lysende udsigter i verden«, sagde Wang, hvis de største magter går sammen om dem. »Bælt & Vej-initiativet tilhører verden.«

Det er her, at det »store program for opbygning af infrastruktur«, som præsident Trump taler om, finder sin drivkraft. Det er udsigten til dette nye paradigme, som Obama/briterne har til hensigt at stoppe.

Det er britisk efterretningstjeneste, der har udført hemmelig research og anklager om »Trumps aftalte spil med Rusland« i

løbet af det seneste år, og som har ført til de seneste to måneders åbne McCarthyisme og Obama-krig mod Trump.

Men det amerikanske folk stemte for en ny retning, og frem for alt for en genopretning af en produktiv økonomi, bedre levestandard og produktiv beskæftigelse. Deres respons til *EIR's* og *LaRouchePAC's* mobilisering for dette nye paradigme – selv i alle offentlige medborgermøder og møder, der er arrangeret omkring tilsyneladende partiske linjer – viser, hvordan Obama og hans britiske bagmænd skal besejres.

Foto: Præsident Trump, 6. marts, 2017. [facebook/DonaldTrump]

Neokonservative, medierne og liberale Demokrater – ikke umage sengekammerater, men forenede britiske agenter

Leder fra LaRouchePAC, 6. marts, 2017 – To betydningsfulde dokumenter blev udgivet den 4. marts, om den ekstreme krigsfare, der bliver anstiftet af den hysteriske og absurde dæmonisering af alle amerikanske kontakter med russiske diplomater og regeringsfolk. Et af disse dokumenter er af pensionerede ambassadør Jack Matlock, USA's ambassadør til Rusland fra 1987-91 og en af USA's førende eksperter og diplomater. Det andet er af Robert Parry, den undersøgende journalist, der er mest berømt for sin afsløring af Irankontra-operationen og CIA-kontra kokainhandelen i USA i 1980'erne.

Ambassadør Matlock skriver, at den aktuelle formodning om skyld i de amerikanske medier og politiske kredse udgør »holdningen i en politistat«. Han advarer om, at »atomvåben er en eksistentiel trussel mod vores nation«, og at en forbedring af relationerne med Rusland må »lovprises, ikke gøres til syndebug«.

Parry forklarer sammenkomsten af tre, tilsyneladende uensartede kræfter: de neokonservative (senator John McCain et.al.); de liberale Demokrater (Obama/Hillary/Soros-netværkerne); og de etablerede medier, der alle tilsigter at forhindre Trumps bestræbelser på at forbedre relationerne med Rusland. Parry advarer om, at disse handlinger »kunne skubbe de to lande ud i en krig, der virkelig kunne blive krigen, der afslutter alle krige – samtidig med at afslutte den menneskelige civilisation. Men Demokrater, liberale og de etablerede nyhedsmedier synes at hade Trump så meget, at de er villige til at løbe denne risiko«.

Det, der mangler i denne analyse – og som er fundamentalt og afgørende for at besejre den – er, at disse tre elementer ikke er »umage sengekammerater«, som de synes at være, men de fungerer snarere som redskaber for Imperiet og City of London.

Det britiske Imperium er stadig i høj grad i live, selv om det har brugt USA som en »dum kæmpe« i løbet af de seneste 16 år med Bush' og Obamas præsidentskaber til at udkæmpe sine kolonikrige. Imperiet kan ikke overleve, hvis dets »del og hersk«-opsplitning af verden mellem Øst og Vest blev tilintetgjort. Det er præcis, hvad Trump truer med at gøre gennem sin offentligt erklærede hensigt om at etablere samarbejdsrelationer med Rusland, så vel som også med Kinas »win-win«-fremgangsmåde med udvikling af hele verden gennem den Nye Silkevej – Ét Bælte, én Vej. I det britiske finansoligarkis og det britiske monarkis øjne må dette stoppes med alle midler, helt frem til og inklusive atomkrig.

Verden befandt sig på randen af netop en sådan eksistentiel

katastrofe under Obama og hans klon Hillary Clinton. Selv om denne umiddelbare fare blev undgået gennem Hillary Clintons valgnederlag, så advarer både Matlock og Parry rettelig om, at denne fare er i færd med at blive genoplivet og forværret af den nye heksejagt i McCarthy-traditionen på enhver drøftelse med Rusland.

Som Lyndon LaRouche sagde i dag: »Briterne er medierne, med en hensigt om at ødelægge nationer. Det er før blevet gjort, og nu forsøger man igen. Vær agtpågivende.« Briternes rolle, sagde han, må bringes i fokus. »Vi kan forpurre dem ved at gøre det.«

Kendsgerningen med det vestlige banksystems totale bankerot (en afgørende årsag, i Imperiets øjne, til at få startet en krig hurtigt) blev i dag pointeret af Deutsche Banks chef John Cryans meddelelse om, at den 17 måneder lange bestræbelse på at genoprette stabiliteten i den bankerotte institution var mislykkedes. Banken tabte endnu \$1,5 mia. i 2016, for det meste på derivathandel, og de står over for milliarder i bøder fra USA for deres kriminelle handlinger under boblen med subprime-ejendoms lån, der førte til krakket i 2008. Cryans nye plan for Tysklands største bank omfatter at rejse \$8,5 mia. gennem udstedelse af nye, diskonterede aktier samt fokusere på udlån til industrien og skære ned på spekulativ handel og værdipapirmanagement.

Det lyder fornuftigt, men LaRouche bemærkede, at de blot »fjoller rundt« og må »gøre regnskabet op gennem virkelighed, og ikke numre«. I juli 2016, hvor Deutsche Bank næsten kollapsede, krævede LaRouche en engangs-genkapitalisering af banken, men på betingelse af, at den vendte tilbage til traditionen efter sin tidligere formand, Alfred Herrhausen, en tradition for bankpraksis for industriel og samfundsmæssig udvikling, ikke spekulation. Herrhausen blev myrdet på det tidspunkt, hvor Berlinmuren faldt i 1989, præcis på grund af sin vision.

Men LaRouches forslag blev ikke fulgt. EU og den tyske regering forsøgte at lappe på Deutsche Banks derivatbeholdninger til \$55 *billioner* med nye numre, og nu forsøger de endnu et nummer. Den »virkelighed«, som LaRouche refererer til, er, at der ikke er nogen måde, hvorpå man kan undvige det uundgåelige kollaps af derivatkontrakter til næsten \$2 *billiard*, der suger livet ud af det transatlantiske finanssystems produktive økonomier, undtagen gennem en Glass/Steagall-reorganisering i FDR-stil – hvor man afskriver den værdiløse, spekulative boble og dirigerer nye kreditter ind i produktiv aktivitet.

Hvis verden vælger at sidde krisen ud, vil det ikke alene skabe en finanskris, der overgår enhver forestilling, men også en global krig. Tiden er inde til at handle.

De transatlantiske nationer konfronteres med finanssammenbrud og borgerkrig – Trump må gå ind for Glass- Steagall og tilslutning til den Nye Silkevej

Leder fra LaRouchePAC, 5. marts, 2017 – Alt imens hysteriet med den »farvede revolutions« angreb på Donald Trump

fortsætter i hele Europa og i USA, så er sandheden bag denne »nye McCarthyisme« også ved at komme frem.

Udtalelser om et muligt mord på Trump er fremkommet i flere europæiske pressemedier og i blogosfæren. Obamas justitsminister Loretta Lynch, der nægtede at fængsle bankiererne for deres forbrydelser med hvidvask af narkopenge og med at ødelægge den amerikanske økonomi, har nu offentligt opfordret til voldelige demonstrationer og bemærker, at, i tidligere tider, »blødte folk og ja, nogle af dem døde. Dette er hårdt. Alt, hvad der er godt, er hårdt. Vi har gjort dette før. Vi kan gøre det igen.« At sammenligne det Obama/Soros-anførte kupforsøg med borgerrettighedsbevægelsen er både en løgn og en afskyelighed. Den eneste, legitime sammenligning er med det voldelige kup i Ukraine i 2014, anført af nynazister, som *EIR* har dokumenteret, blev kørt af netop de selvsamme agenter (Se *EIR*'s rapport, »Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?«)

Det er ikke det indbildte angreb på »vore vestlige værdier«, der er drivkraften bag dette kupforsøg, men snarere det desperate Britiske Imperium og dets aktiver i USA, der er rædselsslagne over, at imperieopdelingen af verden, der er afgørende for at opretholde deres bankerotte, vestlige finanssystem gennem krige og nedskæringspolitik, trues af Trumps bestræbelser på at bringe USA ind i et samarbejde med Rusland og Kina. Et sådant samarbejde, der vil forene verden gennem et nyt paradigme, baseret på fred og udvikling, vil ikke have plads til de spekulative finansinstitutioner, hvis fremgang beror på hasardspil, narkopenge og krige. Trump gør forberedelser til at mødes med både Putin og Xi Jinping i de kommende måneder. Samarbejde omkring bekæmpelse af terrorisme og USA's tilslutning til den Nye Silkevejsproces ville betyde enden på Imperiet – måske for altid.

Men Trump har endnu ikke opfyldt sit kampagneløfte om at genindføre Glass-Steagall for at afslutte det tyranni, der begås af Wall Streets »for store til at lade gå ned«-banker,

der har suget kreditten ud af hele det transatlantiske finanssystem for at nære deres derivatboble. Denne boble er nu en halv gang større end den, der eksploderede i 2008 som følge af den sindssyge genforsikring af subprime-ejendoms lån og andre værdiløse, spekulative værdipapirer. Hvis præsidenten skal lykkes med at genopbygge den amerikanske økonomi og gøre en ende på den værste narkokrise i nationens historie, må han omgående genindføre de finansielle principper, i Hamiltons tradition, som har været drivkraften bag alle amerikanske perioder med fremskridt.

✘ Franklin Roosevelts Glass/Steagall-angreb på Wall Street er modellen – den eneste model – der kan forhindre den langt værre, finansielle nedsmeltning, der nu truer det europæiske og amerikanske banksystem. Kun ved hjælp af dette indledende, første skridt vil en genindførelse af solide og fornuftige principper for bankpraksis – som dirigerer statslig kredit til industri, landbrug, infrastruktur og en genindførelse af videnskabeligt fremskridt – atter være i stand til at gøre Amerika stort igen. Det er den effekt, som **LaRouches Fire Love** har.

Muligheden for en sådan revolutionær transformation af nationen og verden har aldrig været større end den er i dag. Kampagnen, der har til hensigt at bringe Trumps præsidentskab til fald, har ikke held til at overbevise det amerikanske folk. Efter at Trump anklagede Obama, og Obamas »oversiddere« i efterretningssamfundet, for at køre løgnekampagnen, der anklager Trump for ulovlige bånd til Rusland, måtte *New York Times* indrømme præcis dette. I en artikel fra 2. marts forklarede *NYT* Obama-administrationens anbringelse af hemmelige (og falske), udokumenterede efterretninger i officielle dokumenter, hvor de sænkede hemmelighedsgraden med det formål at maksimere disses cirkulering og forberedte efterforskninger for kriminelle handlinger, baseret på disse løgne.

Nu har Trump anklaget Obama for at aflytte hans kontorer i

Trump Tower under kampagnen og tilføjet, at »dette er Nixon/Watergate« og »dette er McCarthyisme«. Han har krævet, at Kongressen udfører en tilbundsgående efterforskning. Obamas chef for den nationale efterretningstjeneste, James Clapper – bedst kendt for sin løgn over for Kongressen i 2013, hvor han benægtede, at efterretningssamfundet overvågede millioner af amerikanere (afsløret som løgn af Snowden-afsløringerne) – optrådte i dag på NBC's »Mød Pressen« for at benægte, at der fandt en sådan aflytning af Trump Tower sted (selv om han denne gang var lidt mere forsigtig og sagde, »så vidt jeg ved«). Vi får se.

Aktivistteams fra LaRouchePAC deltog i pro-Trump møder i hele landet søndag, hvor de både oplevede en høj grad af anerkendelse af LaRouches år med at afsløre Obamas forbrydelser og også en åbenhed over for bestræbelserne på at få Demokrater og Republikanere til at kræve, at Trump går frem med sit løfte om at genindføre Glass-Steagall. Men aktivisterne bemærkede, at befolkningen, ligesom Kongressen, er selvisk optaget af partiske angreb uden meget hensyn til, eller blot begreb om, afgørende politiske spørgsmål. Indgriben med LaRouches Fire Love har aldrig været mere presserende. Med det transatlantiske banksystem, der er rede til at sprænges, og de hektiske bestræbelser på at fremprovokere en borgerkrig eller et kup i USA, har vi ikke tid til mangel på klarhed.

Som Helga Zepp-LaRouche i dag sagde til medarbejdere: »Dette er vores livs største kamp. Folk bør ikke opføre sig dumt.«

Foto: New Yorks Børs.

Konference i Berlin – Forbrydelserne i den glemte krig i Yemen

Under ovenstående titel arrangerede yemenitiske borgere i Tyskland en konference lørdag, den 25. februar i Berlin, for at afsløre og gøre en ende på det, der tydeligvis er et igangværende folkemord imod det yemenitiske folk. To repræsentanter for det internationale Schiller Institut, Elke Fimmen og Stefan Tolksdorf, var indbudt til at deltage. Det følgende er en sammendrag af, hvad der fandt sted på konferencen.

Download (PDF, Unknown)

Vi står ved et punkt for store muligheder; Ingen tid at spille!

Leder fra LaRouchePAC, 28. februar, 2017 – I timerne inden præsident Donald Trumps første tale til den samlede Kongres i aften, erklærede højtplacerede gesandter for Rusland hhv. Kina deres nationers interesse i at samarbejde med USA om strategiske anliggender. Disse udviklinger er indikerende for muligheden for at trække verden ud af faren for geopolitisk konfrontation – i århundreder adelsmærket for britisk imperiepraksis – og ind i en ny æra for gavnlige relationer over hele verden. Der er også initiativer til at bryde ud af

det gamle og ind i en ny æra for gensidig, økonomisk fordel – »win-win«, som den kinesiske præsident Xi Jinping kalder det. Men tiden er meget kort.

I Moskva i dag talte den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov for Dumaen og erklærede, at Rusland ville hilse USA velkommen til et samarbejde imod terrorisme, og ligeledes til at føre en dialog om faren ved atomvåben. Han bekræftede, at »praktiske forberedelser« til et møde mellem præsident Trump og præsident Putin var i gang.

I Washington, D.C., mødtes den kinesiske topdiplomat Yang Jiechi med Trump i Det Hvide Hus, hvor han overbragte hilsner fra præsident Xi. Han rapporterede Kinas beredvillighed »til at styrke udvekslinger med USA på alle niveauer, fra toppen og ned«, og til at »udvide koordination og samarbejde med USA om bilaterale, regionale og globale spørgsmål ...« Der finder diskussioner sted om et eventuelt møde mellem statsoverhovederne i maj måned.

Uanset, hvad præsident Trumps nøjagtige ord og understregning over for Kongressen i aften måtte være, så er det aktuelle mulighedernes øjeblik manifest og dyrebart. Men intet er afgjort. Der er andre elementer, der kæmper om dominans, i spil i Trumps lejr.

Lad os se på USA's fortsatte involvering i Bush-Cheney-Obama-politikken med uophørlig krigsførelse i Sydvestasien. I FN's Sikkerhedsråd måtte Rusland og Kina her til morgen nedstemme en uretmæssig resolution for at straffe Syrien, som Storbritannien og Frankrig havde fremsat, og som USA dumt støttede. (Resolutionen, der pålægger sanktioner og forbud, påstår, uden beviser, at den syriske regering bombede sit folk med gas i 2014 og 2015.) Præsident Putin, fra sit besøg i Centralasien, talte offentligt i morges og fordømte forsøg på at indføre sanktioner imod det syriske lederskab. »Jeg mener, at dette træk er fuldstændigt upassende nu. Det hjælper ikke, vil ikke hjælpe, forhandlingsprocessen. Det ville kun skade

eller undergrave tilliden under processen.«

Virkeliggørelsen af potentialet for at afslutte den nuværende æra med krigsførelse og elendighed afhænger af vores egen, og vore samarbejdspartneres, indgriben. LaRouchePAC vil afholde en Aktionsdag i denne uge, hvor en styrkeopvisning på Capitol Hill vil finde sted på onsdag, med delegationer fra østkysten, og som vil presse på for Kongressens vedtagelse af Glass-Steagall, og LaRouches Fire Love. Henved 5.500 underskrifter for Glass-Steagall er allerede i dag blevet overbragt til diverse kongresmedlemmer, og til Det Hvide Hus. Hertil kommer, at dusinvis af udvalgte kongreskontorer modtager kopier af EIR's dossier, der blev udgivet i sidste uge, »Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?«

Trump selv fordømte Obama og denne flok i den farvede revolution under et Tv-interview til Fox News, hvor han refererede til protesterne, de falske nyheder og de uophørlige anklager om Rusland. Trump sagde: »Jeg mener, at han [Obama] står bag det. Man ved aldrig præcis, hvad der foregår bag scenen ... jeg mener, at præsident Obama står bag, for hans folk står helt bestemt bag. Og nogle af disse læk kommer muligvis fra denne gruppe, hvilket er virkelig alvorligt, for det er meget dårligt i henseende til national sikkerhed ... «

Mange amerikanere begynder nu, for første gang, at se et 'Maidan' imod deres egen regering. Der er nu planer i gang for at udgive 'sandhedsdossiers' i hver af de kommende uger, for at få sandheden frem om, hvad der blev begået i Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien og Yemen. Serien vil begynde med dokumentation for folkemordet i Yemen.

Foto: Fra LPAC's organisering for Glass-Steagall i USA. På onsdag (1. marts) vil aktivister fra LPAC være talstærkt til stede ved Capitol Hill for at presse kongresmedlemmer til snarest at vedtage Glass/Steagall-loven og LaRouches Fire Love.

Kommentar i den kinesiske avis Xinhua siger, Trump med lethed kunne identificere sig med Kinas win-win-filosofi

21. feb., 2017 – En seniorskribent for den kinesiske avis *Xinhua*, Luo Jun, publicerede den 20. feb. en kommentar, der udviser forsigtig optimisme mht. præsident Trumps politik over for Kina, og ud over Kina.

»Ulig disse traditionelle politikere, der i betydelig grad er influeret af Realisme-politikkens [realpolitik, -red.] nulsums-tankegang, så kunne Trump derimod, med sin baggrund i forretningsverdenen, med lethed identificere sig med Kinas win-win-filosofi«, erklærer forfatteren. Idet han bemærker den første, positive telefonsamtale mellem Trump og den kinesiske præsident Xi Jinping, bemærker Luo, at Trumps bekræftelse af politikken for Ét Kina kom aftenen før den japanske premierminister Abes besøg i USA, og at timingen »kan være blevet omhyggeligt valgt for at maksimere USA's interesser, men inden for en vindersituation for alle, som tilfredsstiller alle parter.«

Forfatteren Luo Jun slutter med den formaning til Trump, at han må gå længere end til ord: »Den nye, ikke-traditionelle amerikanske administration må imidlertid være opmærksom på, at den må 'gå talen' (praktisere, hvad den prædiker) om konstruktivt samarbejde med Kina og andre lande for således at cementere dens meget tiltrængte troværdighed.«

Blandt de spørgsmål, som vides alvorligt at bekymre den kinesiske regering, er den aktuelle deployering af et amerikansk hangarskib og krigsskib bevæbnet med styrede missiler, der skal afpatruljere Det Sydkinesiske Hav, for første gang i Trumps præsidentskab. Den 15. februar advarede talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium, Geng Shuang, om, at Kina »kraftigt modsætter sig noget lands forsøg på at underminere Kinas suverænitet og sikkerhed under dække af sejlads- og overflyvningsfriheden«.

Foto: En amerikansk flådehangarskibs-angrebsgruppe har indledt »rutineoperationer« i Det Sydkinesiske Hav. Operationerne indledtes på trods af en advarsel fra Kina om ikke at blande sig i Kinas suverænitet i området. Angrebsgruppen omfatter hangarskibet af Nimitz-klassen, USS Carl Vinson.

»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, en guidet rundtur

Video; introduktion v/Helga Zepp-LaRouche.

Der er stadig mange mennesker, der siger, at denne vision blot er en drøm – at det er umuligt. De nationer, hvor nutidens stormagter kæmper mod hinanden i geopolitiske stedfortræderkrige, såsom Yemen og Syrien, vil imidlertid fortælle dig, at det er det nuværende paradigme, der er umuligt og ikke kan fortsætte.

Opførelsen af Verdenslandbroen ville betyde en økonomisk og kulturel renæssance for planeten, et nyt paradigme for menneskeheden. Projekterne og de økonomiske hovedkoncepter,

desuden lektor ved Niels Brock.

Her følger nogle af de områder, der blev dækket af det meget polemiske interview, og som fordømmer Vestens fejltagelser og geopolitiske intentioner: Interviewet indledtes med en beskrivelse af begivenhederne i Ukraine, ikke som et demokratisk skifte, men som et ulovligt kup, anført af pro-nazistiske elementer, og som en del af det geopolitiske forsøg på at holde Rusland og de asiatiske nationer nede; den historiske baggrund for spørgsmålet om Krim; at Vesten, med sin sanktionspolitik, skyder sig selv i foden – Rusland er ikke isoleret, men arbejder sammen med Kina, BRIKS, osv. Han udtalte, at der ville have været fare for atomkrig, hvis Hillary Clinton var blevet valgt til præsident, og at mange russere nu frygter, at der kunne komme et kup/mordforsøg mod Donald Trump pga. dennes beredvillighed til at normalisere relationerne med Rusland. Han beskrev perioden mellem Sovjetunionens kollaps og kuppet i Ukraine som en tabt mulighed for at skabe en sikkerhedsorden, der burde have inkluderet Rusland.

Interviewet blev gennemført af formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=nFtvjZ9tDmo&feature=youtu.be>

Audio:

https://soundcloud.com/si_dk/jens-jorgen-nielsen-russia-expert-on-the-3rd-anniversary-of-the-coup-in-ukraine

Introduktion til EIR's rapport, »Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?« Hele rapporten som pdf

For tre år siden i denne uge besatte en folkemængde på Kievs gader, bevæbnet med molotovcocktails, regeringsbygninger og udførte voldshandlinger og drev nationens retmæssigt valgte præsident ud af embedet, og ud af landet. De førende grupper i denne folkemængde viftede med portrætter af Stepan Bandera, Adolf Hitlers kollaboratør i Ukraine under Anden Verdenskrig.

I dag forsøger de samme britiske og amerikanske efterretningsorganisationer, og mange af de samme personer, at gentage processen, men denne gang er målet den demokratisk valgte regering i selve USA. Tankegangen er den samme: Imperiet må bevare opsplittningen af verden i konkurrerende blokke, Imperiets del-og-hersk-politik helt tilbage til Det romerske Imperium. Opsplittningen Øst versus Vest kollapsede næsten, da Sovjetunionen kollapsede i 1990'erne og gjorde det af med undskyldningen med Den frie Verden vs. Gudløs Kommunisme, som af briterne var blevet brugt til at ødelægge Franklin Roosevelts partnerskab med Rusland for at besejre fascismen.

(Det følgende er introduktionen til EIR's 17 sider lange rapport med ovenstående titel, der publiceres i det kommende nummer af EIR. Efterfølgende findes Forpremiere af rapporten som pdf.)

22. februar, 2017 – For tre år siden i denne uge besatte en

folkemængde på Kievs gader, bevæbnet med molotovcocktails, regeringsbygninger og udførte voldshandlinger og drev nationens retmæssigt valgte præsident ud af embedet, og ud af landet. De førende grupper i denne folkemængde viftede med portrætter af Stepan Bandera, Adolf Hitlers kollaboratør i Ukraine under Anden Verdenskrig.

I dag forsøger de samme britiske og amerikanske efterretningsorganisationer, og mange af de samme personer, at gentage processen, men denne gang er målet den demokratisk valgte regering i selve USA. Tankegangen er den samme: Imperiet må bevare opsplittningen af verden i konkurrerende blokke, Imperiets del-og-hersk-politik helt tilbage til Det romerske Imperium. Opsplittningen Øst versus Vest kollapsede næsten, da Sovjetunionen kollapsede i 1990'erne og gjorde det af med undskyldningen med Den frie Verden vs. Gudløs Kommunisme, som af briterne var blevet brugt til at ødelægge Franklin Roosevelts partnerskab med Rusland for at besejre fascismen.

Lyndon og Helga LaRouche fremlagde på tidspunktet for Sovjetunionens kollaps ideen om den Nye Silkevej, der ville forene Europa og Asien via nye, højhastighedsjernbaneudviklingskorridorer igennem Rusland og Centralasien, og forene verden på basis af gensidig udvikling og kulturel dialog. Dette ville Imperiet ikke tillade.

Obama-administrationen, og London, hilste ikke alene det voldelige kup i Ukraine i 2014 velkommen, som et middel til at retfærdiggøre målet med en fornyet, militær NATO-oprustning imod Rusland, men de skabte det snarere. Obama og hans talpersoner meddelte stolt, at USA havde finansieret og orkestreret de organisationer, der deltog i demonstrationerne på den offentlige plads, Maidan. Obamas direkte kupagent, viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, Victoria Nuland, aflagde flere gange ophavsmændene til optøjerne besøg, hvor hun uddelte cookies på Maidan samtidig med, at hun nægtede at indrømme, at der, ud over fredelige

demonstranter, der var bekymret over korrupsion og økonomiske strabadser, var åbenlyst neofascistiske bander, der anførte en bevæbnet opstand imod den valgte regering.

Desuden blev Nuland taget i en telefonaflytning og -optagelse, hvor hun instruerer den amerikanske ambassadør til Ukraine i, præcis, hvem der skulle gøres til premierminister i den nye regering.

Resultatet af kuppet for det ukrainske folk har været ubetinget rædsel. Den velstand, som de blev lovet, ville fremkomme til gengæld for at underskrive en frihandels-associeringsaftale med den Europæiske Union (EU), har ikke materialiseret sig; i stedet har der været ond nedskæringspolitik ('nøjsomhedspolitik'), massive budgetnedskæringer og afskedigelser, alt imens udenlandske statsborgere blev udpeget til at køre økonomien. Militære regeringsstyrker og neonazistiske militser udfører uophørligt krigsførelse imod landets Donbass-region, der nægtede at underkaste sig det ulovlige kup.

Den myte blev bragt til torvs i Vesten, at Rusland forårsagede problemet ved at modsætte sig en fredelig opstand imod deres (russernes) marionetregering i Kiev; ved at annektere Krim og ved at invadere Donbass, alt imens de angiveligt skulle være i gang med at planlægge en erobring af Ukraine, de baltiske lande og muligvis endnu andre lande, med den hensigt at genoprette Det sovjetiske Imperium.

Og således også i dag udbredes den myte af de slagte Obama- og George Soros-kredse, og *ad nauseam* – 'til kvalmegrænsen' – i mainstreammedierne, at Obama/Hillary-valgkampagnen kun blev slået, fordi Rusland stjal valget med det formål, at russernes marionet Donald Trump skulle vinde valget. Uden nogensinde at fremkomme med så meget som antydning af bevis (det er alt sammen tophemmeligt, ved I nok), opfodres massehysteriet imod Putin og Rusland af læk fra de samme, neokonservative efterretningsnetværk, der er oversiddere fra Obama-

administrationen. Trump har identificeret disse kriminelle og nævnt elementer i FBI og NSA og undlod kun lige at identificere deres handlinger som forræderiske. Præsidenten har ret.

Putin selv har udtrykt sig meget klart om det, der foregår i USA. Forespurgt, under en pressekonference den 17. januar, om det anti-russiske hysteri i amerikansk presse og i visse politiske kredse, sagde Putin:

»Efter min mening er der flere mål; nogle af dem er indlysende. Det første mål er at underminere den valgte, amerikanske præsidents legitimitet. I øvrigt vil jeg i denne forbindelse gerne bemærke, at, hvad enten folk, som gør dette, ønsker det eller ej, så beskadiger de i høj grad USA's interesser. Det synes, som om de trænede til dette i Kiev og nu er rede til at organisere et 'Maidan' i Washington, for at Trump ikke skal indtage præsidentembedet. Det andet mål er at binde den nyvalgte præsident på hænder og fødder, med relation til hans implementering af sine aflagte valgløfter til det amerikanske folk og det internationale samfund.«

I mellemtiden opfordrede dr. Natalia Vitrenko i Ukraine, der i flere valg har været præsidentkandidat for Ukraines Progressive Socialistparti, i et brev til præsident Donald Trump efter han var blevet valgt, at han ændrede Obamas katastrofale politik for Ukraine: »Vort folk lider svært under krig, ekstrem fattigdom, korrupsion, politisk undertrykkelse og neonazisters hærgen. Den aftrædende amerikanske administration blev ved med at oppiske det ukrainske folk imod Rusland og tilskyndede herved til en krig mellem vore to broderfolk – en krig, der uden for enhver tvivl truer med at udløse en Tredje Verdenskrig.«

De fascistiske elementer i den ukrainske regering har orkestreret angreb fra voldsmænd imod Vitrenko og hendes parti, beslaglagt partiets hovedkvarter og truer med at lægge sag an mod hende for forræderi – for den forbrydelse at

identificere regeringens og de neonazistiske militsets åbenlyst fascistiske handlinger.

Og i USA er Obama den første præsident i USA's historie, der anfører en indsats for at vælte den regering, der afløste ham. Under Obama udførte USA evindelige krige imod lande, der ikke udgjorde nogen trussel mod vores nation; han udførte droneangreb imod enkeltpersoner, som var blevet personligt udvalgt af Obama uden en antydning af retslig proces, og Obama fremprovokerede næsten en krig med Rusland, en krig, der næsten med sikkerhed ville være blevet en atomkrig, og som ville have været næsten sikker, hvis Obamas klon, Hillary Clinton, var blevet valgt.

Den idé, at Trump kunne afslutte imperiepolitikken og gå sammen med Rusland og Kina, som Franklin Roosevelt gjorde det for at besejre fascisme, om et nyt paradigme for nedkæmpelse af terrorisme og for opbygning af infrastruktur og agro-industriell fremgang for nationer i hele verden, som en del af den Nye Silkevejsproces, ville betyde enden for selveste ideen om Imperium, én gang for alle. For at forhindre dette, vil briterne og deres aktiver i USA, anført af Obama og hans sponsor George Soros, så vel som deres neokonservative fæller på den Republikanske side, ikke sky noget middel. Det amerikanske folk er i stigende grad bevidste om denne ondskab, men må handle hurtigt for at afsløre den og knuse den.

Denne rapport er delt i fire afsnit, med links til dokumenterende artikler i slutningen.

1. Den strategiske situation i Ukraine fra det neonazistiske kup i februar 2014 og denne nations kollaps, og frem til det økonomiske og strategiske kaos i dag.
2. Den neonazistiske oprindelse til de ledende grupper og personer i regimeskifte-kuppet i Ukraine i 2014.
3. En kronologi af selve kuppet, fra november 2013 frem til februar 2014.

4. En profil af den farvede revolutions politiks oprindelse og metoder, som blev sat ind i kuppet i Ukraine, og i USA i dag. Dette viser den britiske/CIA-orkestrering af undergravende regimeskifte i nationer, der nægter at følge det angloamerikanske finansoligarkis diktater.

Potentialet for, at verden kan lade æraen med imperiemagt bag sig og gå ind i en ny æra for civilisationen – præcis ligesom Renæssancen afsluttede æraen med feudal tilbageståenhed – er i dag inden for vores rækkevidde. Det påhviler hver eneste borger i USA, og hver borger i verden, at sikre, at dette øjeblikke enorme potentiale bliver til virkelighed.

(Foto: Sceneri fra Maidan, Ukraine.)

Download (PDF, Unknown)

**International Aktionsdag 23.
februar:
Kup i Ukraine 2014; i USA
2017?
EIR udgiver 17 sider lang
Rapport,
"Obama and Soros Color**

Revolutions

–Nazis in Ukraine, 2014; USA, 2017?”

Leder fra LaRouchePAC, 21. februar, 2017 – »Sæt Obama i fængsel for forræderi«; sådan vil hovedbanneret lyde på LaRouchePAC Aktionsdag, der finder sted kommende torsdag, 23. februar. Den landsdækkende mobilisering markerer treårsdagen for det Soros-Obama-støttede, nazistiske kup i Ukraine, og den vil mobilisere befolkningen til at stoppe live-operationen for at lancere en tilsvarende, nazistisk »farvet revolution« imod Trump-administrationen i USA i dag.

Tirsdag sagde Lyndon LaRouche til medarbejdere, at, i tilfældet Ukraine, »tog nazisterne over med et Hitler-program. Vi må sige det klart: de var nazister, støttet af Obama og Soros«. Han tilføjede, at en sådan klarhed vil være nyttig for den russiske præsident Vladimir Putin og hjælpe ham med at få ryddet ud i roderiet, hvilket han gerne vil gøre. LaRouche sagde udtrykkeligt, at briterne står bag Obama-Soros-planerne for USA i dag; at de omgående må lukkes ned; og at LPAC's Aktionsdag har til formål at gøre præcis dette. Flyvebladet, der skal uddeles på denne aktionsdag, findes her (engelsk) <https://larouchepac.com/sites/default/files/20170222-ukraine-final.pdf>

Med dette formål for øje – at lukke Obama-Soros-planerne for USA ned – har *Executive Intelligence Review* netop bebudet udgivelsen af et dramatisk dossier om spørgsmålet, med følgende pressemeddelelse:

EIR's Nyhedstjeneste udgav i dag en specialrapport, "Obama and Soros Color Revolutions–Nazis in Ukraine, 2014; USA, 2017?", som bliver udgivet i *EIR's* faste ugentlige nummer.

Den 17 sider lange forpremiere på rapporten falder samtidig

med treårsdagen for kuppet, den 22. februar, 2014, i Ukraine, og har til formål at præsentere sandheden om Maidan-processen fra november 2013 til februar 2014: at det var en forud planlagt omstyrtelse af regeringen, som involverede ukrainske neonazister – der bagefter blev installeret i Kiev-regeringen; og at den havde aktiv støtte fra mangeårige, angloamerikanske efterretningstjenester og Obama-administrationen.

Denne treårsdag for det pronazistiske kup i Ukraine falder samtidig med, at de selv samme netværker, kontrolleret af Det britiske Imperium, finansieret af Soros og tilknyttet Obama, angriber det netop indsatte Trump-præsidentskab, der, i lighed med den afsatte ukrainske præsident Janukovitj, har givet udtryk for sin hensigt om at få en arbejdsrelation med Rusland.

Myten om Maidan som en opstand på basis af »folkemagt«, der afsatte Ukraines regering, er præcis det – en myte. I realiteten var det en krigsførelse gennem 'farvet revolution', der blev begået for at konfrontere Rusland og anstifte igangværende destabilisering. Dette var målet for London/Wall Street-aksen bag Obama-Soros-aktionerne til støtte for Maidan, og som var et fremstød for at forpurre den eurasiske, strategiske alliance for udvikling, der hastigt er i færd med at vokse frem mellem Rusland, Kina, Indien og andre nationer, og som nu udtrykkes som »den Nye Silkevejs«-udvikling. I maj måned vil Kina være vært for et globalt topmøde mellem nationer om dette – Bælt-og-Vej-initiativet.

Rapporten vil fuldt ud dokumentere de anklager, der er anført ovenfor, og vil blive vidt cirkuleret i hele USA i denne uge, både i elektronisk form og på tryk. Der bliver offentlige møder i Boston og New York, så vel som i andre byer, på torsdag, den 23. februar, hvor rapporten vil blive uddelt.

De fem afsnit i den nye rapport (plus links til dokumentation):

1. Den strategiske situation i Ukraine, fra Maidan neonazi-kuppet og frem til denne nations kollaps ind i økonomisk og strategisk kaos i dag.
2. Den neonazistiske oprindelse til de ledende grupper og personer i regimeskifte-kuppet i 2014.
3. En kronologi over selve kuppet, fra november 2013 til februar 2014.
4. En profil af den 'farvede revolutions' oprindelse og metoder.
5. Appellen udstedt af dr. Natalia Vitrenko, præsidentkandidat fra Ukraines Progressive Socialistparti, til EU den 10. februar, 2017, om at standse Kiev-regimets igangværende undertrykkelse.[1]

Foto: Den amerikanske senator, John McCain i Kyiv, hvor han betragter kuppet, kørt af USA's Udenrigsministerium, imod Ukraines demokratisk valgte regering, 14. december, 2013. (Foto: USA's Ambassade, Ukraine)

[1] Se: Nazistisk Kiev-regime forsøger at gøre Vitrenko tavs med falske anklager; Appel til EU 10. februar, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17922>

Sæt Obama i fængsel for forræderi

Leder fra LaRouchePAC, 20. februar, 2017 – Efter otte års massedrab med droner og krige for »regimeskifte«, med

folkemord til følge, nægter Barack Obama at trække sig tilbage fra sin forræderiske rolle, men anfører nu en opstand imod den demokratisk valgte præsident, der solidt slog hans klon, Hillary Clinton, ved valget i november.

»Obama er faktisk særdeles sårbar«, bemærkede Lyndon LaRouche i dag. »Han har afsløret sig selv som værende en forræder af USA.« I sin regeringstid mødtes Obama stolt med sin CIA-chef, John Brennan, hver tirsdag eftermiddag for at udfærdige ugens »drabsliste« – dem, som »Kong Obama« vælger at myrde af egen fri vilje – uden domsafsigelse, uden lovmæssig retssag – sammen med dem, der nu tilfældigvis befandt sig sammen med Obamas mål, da dronen ramte.

LaRouche bemærkede, at *New York Times* for længe siden afslørede historien om Obamas tirsdags-drabsmøder, ikke, fordi de ønskede at afsløre hans dræberkarakter, men for at få den amerikanske befolkning til at acceptere det – til at ringeagte sig selv ved at tolerere en masseorder som deres præsident, uden protest.

EIR vil i denne uge udgive et dossier med titlen, »Obama og Soros farvede revolutioner – Nazistisk kup i Ukraine, 2014 – i USA, 2017?« Den 21. og 22. februar er treårsdagen for Obamas omstyrtelse af den demokratisk valgte, ukrainske regering i 2014 i en voldelig pøbelaktion, der var direkte finansieret og dirigeret af Obama og hans personlige agent for regionen, Victoria Nuland. Optøjerne, centreret omkring den centrale Maidan-plads, indbefattede angreb med molotovcocktails mod politiet og regeringsbygninger og anførtes af organisationer, der åbenlyst promoverede Stepan Bandera, Adolf Hitlers ukrainske, nazistiske partner.

EIR-dossieret viser, at Barack Obama, sammen med sin sponsor George Soros og andre britiske og amerikanske agenter for »projekt demokrati«, nu retter deres 'farvede revolution'-skyts mod selve USA – og af samme grund: Det britiske Imperium nægtede at lade Vesteuropa og Rusland arbejde sammen for fred

og udvikling, og kørte derfor et antirussisk kup, udført af ukrainske nazister af den gamle skole, med det formål at bære nyt ved til bålet for det gamle, nazistiske had mod Rusland. Således også i USA: Obama-slænget er i gang med den utroligt patetiske bestræbelse, der går ud på at overbevise amerikanerne om, at præsident Trump har begået en forbrydelse ved at ønske at *forhindre* en krig med Rusland, og i stedet samarbejde med Rusland – og Kina og Indien og Japan – om at bringe fred og udvikling til verden, inklusive til USA. Alt imens der er tåber i USA, der vil sluge dette bras, så er flertallet af befolkningen i en tilstand af oprør imod dette psykotiske nonsens, hvad enten det kommer fra politikerne eller fra medierne.

Obama og Hillary Clinton havde bragt verden helt ud på randen af en termonuklear krig med Rusland. Denne fare er blevet dramatisk skåret ned af Hillarys nederlag. Og dog kræver Obama/Soros-slænget en rigsretssag eller et sagsanlæg for kriminel aktivitet mod Trump, der indgår fred med Rusland, idet de hævder, at det er farligt at Trump »har fingeren på atomknappen«!

At afslutte denne hæslige ironi kræver, at Obama stilles for retten. Hans mange forbrydelser som præsident forværres nu af hans åbenlyse kampagne for at vælte USA's regering – en åbenlyst forræderisk handling.

Obama elskede i den grad den britiske dronning og det britiske system, at han tjente som dets loyale aktiv med at genoprette den tidligere britiske kolonis underdanighed over for det britiske system – monetarisme og kolonikrige. I dag kræver *Financial Times*, talerør for Londons og Wall Streets finansoligarki, åbenlyst en voldelig opstand mod opkomlingepræsidenten, der truer med at gøre en ende på Det britiske Imperiums »del og hersk«-opsplitning af verden. Chefen for *FT's* afdeling i Washington, Edward Luce, advarer om, at, hvis Trump ikke væltes, vil han vælte »systemet«.

Det kunne han meget vel gøre, og det ske! Trump har fremført, at USA bør acceptere forslagene fra Putin – at USA og Rusland skal arbejde hånd i hånd for at besejre terrorisme – og fra Xi Jinping – at USA bør tilslutte sig den Nye Silkevejsproces for global udvikling. For Trump at lever op til dette forpligtende engagement, betyder det enden på Imperiet. Det er en inspireret befolknings ansvar at sørge for, at dette smukke resultat virkeliggøres, og denne inspiration udtrykkes bedst gennem Lyndon LaRouches 50 år lange lederskab. Dette er vores øjeblik, hvis vi griber det, for at virkeliggøre det, Helga Zepp-LaRouche har kaldt »menneskehedens modne alder«.[1]

[1] Helga Zepp-LaRouche: »Nu har menneskeheden muligheden for at blive voksen«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17777>

Obamas organisation ønsker et nyt kup à la Ukraine, men nu, i USA

Leder fra LaRouchePAC, 20. februar, 2017 – Medlemmer af begge Kongressens huse talte i denne uge offentligt imod amerikanske diplomater, udnævnt af Obama, og George Soros-organisationer, der handler i samråd for at vælte Makedoniens valgte regering. Men et par stykker af dem er begyndt at få mistanke om, at Obama og Soros også har planer om at vælte USA's valgte regering. Som *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, i dag karakteriserede det, »De [Obama og de Soros-finansierede grupper] er faktisk i færd med at begå en form for selvmord og truer med at dræbe denne nation.«

Alt imens Obama selv helt utroligt bombarderer amerikanere med robocalls, der angriber præsident Trump *netop nu*, og opmuntrer

til protester og demonstrationer imod præsidenten; så organiserer Obamas »*Organizing for Action*« og dets nationale netværk disse demonstrationer og styrkeopvisninger ved offentlige delstats-kongresmøder. Dette er Obamas personlige støtte- og finansieringsnetværk; selv mange Demokratiske delstatsformænd i hele landet siger, de ikke har noget med det at gøre.

Nationsdræberen George Soros finansierer, sammen med et par milliardærer fra *Democratic Alliance*, hver gadeprotest og større demonstration.

Oversiddere fra Obamas administration i sikkerhedsstillinger, fra den tidligere fungerende justitsminister til NSA, leverer hele rækker af vilde historier og lækker meget hemmelige dokumenter til en medskyldig presse, hvor de forsøger at sætte en rigsret i gang imod præsident Trump, eller det, der er værre.

De mislykkede magter i EU's bureaukrati og elite – som elskede Obama – kræver hysterisk, at præsident Trump enten neutraliseres, fjernes eller endda dræbes, som førende »seniorjournalister« i både U.K. og Tyskland åbenlyst har diskuteret.

EIR vil dokumentere dette fuldstændigt i et dossier, der udgives i denne uge, og som viser, at Obamas og Soros' plan er at gentage den anti-russiske »Maidan«-afsættelse fra 2014 af Ukraines regering, ved at vælte Trump. Og med det samme mål: en krigskonfrontation med Putins Rusland.

Som præsidenten selv sagde i fredags i Florida, så er dette angreb for den globale elite, centreret i London og Wall Street, og som blev planetens dominerende magt i »globaliseringens« og »afindustrialiseringens« æra. Denne elite nægter totalt at acceptere, at flere successive nationer stemmer dem ud. Trump mener, at »nationalstaten fortsat er den bedste model for menneskers lykke«; og ønsker samarbejde

mellem USA og Rusland, og Kina, som førende nationer.

Obamas organisation må ødelægges, for den kunne atter engang anbringe verden i hans »evindelig krigsførelse«, og atter engang på randen af verdenskrig. Som LaRouche udtrykker det, så er Trumps planer foreløbig stærkere end hans handlinger, men han er en potentielt konstruktiv præsident, og hans rolle er afgørende.

Ødelæg Obamas organisation med *EIR's* dossier, og ved at intensivere mobiliseringen for Glass-Steagall og tværpolitiske aktioner for produktive arbejdspladser og produktivitet.